

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 juni 2018
(OR. en)

9627/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0210 (COD)**

**PECHE 193
CADREFIN 67
CODEC 935
IA 200**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 390 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 390 final.

Bilaga: COM(2018) 390 final

Strasbourg den 12.6.2018
COM(2018) 390 final

2018/0210 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

{SEC(2018) 276 final} - {SWD(2018) 295 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som den dag då förordningen börjar tillämpas, och förslaget läggs fram för en union bestående av 27 medlemsstater, vilket beaktar Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

- **Motiv och syfte med förslaget**

Syftet med detta förslag är att inrätta Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) för perioden 2021–2027. Den fonden har till syfte att rikta medlen från unionens budget till stöd för den gemensamma fiskeripolitiken (GJP), unionens havspolitik och unionens internationella åtaganden på området världshavsförvaltning, i synnerhet inom ramen för Agenda 2030 för hållbar utveckling.

Denna finansiering är central för att skapa hållbara fiskerier och för bevarandet av marina biologiska resurser, för att få livsmedelstrygghet genom försörjningen med fiskeriprodukter, för att en hållbar blå ekonomi ska kunna växa och för att få sunda, säkra, trygga, rena och hållbart förvaltrade hav och oceaner.

Som en global världshavsaktör och världens femte största producent av fisk och skaldjur har unionen ett betydande ansvar för att skydda och bevara världshaven och deras resurser och nyttja dem på ett hållbart sätt. Att bevara haven och oceanerna är avgörande för en snabbt växande världsbefolkning. Det är också av socioekonomiskt intresse för unionen: en hållbar blå ekonomi stimulerar investeringar, sysselsättning och tillväxt, främjar forskning och innovation och bidrar till energitryggheten genom havsenergi. Vidare är trygga och säkra hav och oceaner av grundläggande betydelse för effektiva gränskontroller och för den globala kampen mot brottslighet till sjöss, och åtgärderna på detta område blir därmed en reaktion på medborgarnas oro vad gäller säkerhetsfrågor. Dessa prioriteringar kräver finansiellt unionsstöd genom EHFF.

Detta stöd kommer att kompletteras genom särskild finansiering till Europeiska fiskerikontrollbyrån, partnerskapsavtalen om hållbart fiske och unionens medlemskap i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och andra internationella organisationer, något som även bidrar till att stärka unionens politik inom fiskeri- och havssektorerna.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag har till syfte att stödja uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, främja genomförandet av unionens havspolitik och stärka den internationella världshavsförvaltningen. Mot bakgrund av medvetenheten om att det fysiska havsrummets utmaningar och möjligheter hänger nära samman och måste betraktas som en helhet bör dessa områden vara nära kopplade till varandra.

I kommissionens förslag till en flerårig budgetram 2021–2027 som antogs den 2 maj 2018 fastställs finansieringsramen för den gemensamma fiskeripolitiken och havspolitikerna. Den 29 maj antog kommissionen ett förslag till en förordning om gemensamma bestämmelser för att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stödet från fonder som omfattas av delad förvaltning (nedan kallade *fonderna*), vars huvudsyfte är att göra det enklare att nå politiska resultat på ett enhetligt sätt. Dessa gemensamma bestämmelser gäller för den del av EHFF som omfattas av delad förvaltning.

Fondernas mål kompletterar varandra och fonderna förvaltas enligt samma förvaltningsmetoder. Därför anges i förordningen om gemensamma bestämmelser en rad gemensamma mål och allmänna principer som partnerskap och flernivåstyrning. Den innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer resultatnriktade. Därför omfattar den också de nödvändiga villkoren, en resultatöversyn samt bestämmelser om övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs också gemensamma bestämmelser i fråga om reglerna för stödberättigande, och särskilda arrangemang definieras för finansieringsinstrument, användning av InvestEU, lokalt ledd utveckling och ekonomisk förvaltning. En del förvaltnings- och kontrollbestämmelser är också gemensamma för alla fonder.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget och dess mål är förenliga med unionens politik, särskilt miljö-, klimat-, sammanhållnings-, social-, marknads- och handelspolitiken.

Komplementaritet mellan fonderna, inklusive EHFF, och andra unionsprogram kommer att beskrivas i partnerskapsavtalet, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser.

Inom ramen för direkt förvaltning kommer EHFF att utarbeta synergier och komplementaritet med andra relevanta unionsfonder och -program. Fonden kommer också att medge finansiering i form av finansiella instrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser i enlighet med InvestEU-förordningen.

Stöd enligt EHFF bör användas för att hantera marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer, på ett proportionellt sätt, och utan att överlapa eller tränga undan privat finansiering, och bör ha ett klart europeiskt mervärde. Detta kommer att säkerställa samstämmighet mellan åtgärderna enligt EHFF och unionens regler för statligt stöd, så att otillbörlig snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden undviks.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artiklarna 42, 43.2, 91.1, 100.2, 173.3, 175, 188, 192.1, 194.2, 195.2 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslagets bestämmelser genomförs inom ramen för delad förvaltning, direkt förvaltning och indirekt förvaltning, i enlighet med budgetförordningen.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna bestämmelserna är förenliga med proportionalitetsprincipen eftersom de är ändamålsenliga, nödvändiga och inga mindre restriktiva åtgärder för att uppnå de önskade politiska målen existerar.

- **Val av instrument**

Förslaget instrument: Europaparlamentets och rådets förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Resultaten av efterhandsutvärderingen av Europeiska fiskerifonden (EFF) 2007–2013 beaktades som ett centralt element i konsekvensbedömningens analys av möjligheten att fortsätta att ge ekonomiskt stöd till fiskesektorn efter 2020. Efterhandsutvärderingen är baserad på det samråd med berörda parter som ägde rum mellan februari och maj 2016 i syfte att få en bild av allmänhetens åsikt när det gäller EFF-fondens ändamålsenlighet och effektivitet.

De huvudsakliga rekommendationerna för tiden efter 2020 var att stärka kopplingen mellan finansieringsramen och policymålen samt att främja ett hållbart nyttjande av fiskerresurserna och skyddet och förbättringen av miljö och naturresurser, genom att minimera de faktorer som påverkar den marina miljön negativt. I utvärderingen betonades också att det krävs ett mer strategiskt tillvägagångssätt för att öka vattenbrukets konkurrenskraft och öka produktionen samt för att beakta de utmaningar som det småskaliga kustfisket möter på ett bättre sätt.

- **Samråd med berörda parter**

Det viktigaste samrådet för programperioden efter 2020 var EHFF-konferensen för berörda parter med rubriken *Beyond 2020 – Supporting Europe's Coastal Communities* (efter 2020 – att stödja Europas kustsamhällen) i Tallinn i oktober 2017. Med 70 talare och mer än 300 deltagare gav evenemanget olika berörda parter tillfälle att bidra till bedömningen av det ekonomiska stödet från EHFF till den gemensamma fiskeripolitiken och till unionens havspolitik under programperioden 2014–2015. Det gav dem också möjlighet att överväga vilken form detta stöd skulle ha efter 2020. Berörda aktörer från många olika områden deltog i EHFF-konferensen. Av 300 deltagare var över 50 % företrädare för offentliga myndigheter, 12 % för näringen, 11 % för icke-statliga organisationer, 14 % från fiskerisammanslutningar och -organisationer och 7 % från den akademiska världen.

Medlemmarna i expertgruppen för EHFF (från medlemsstaternas förvaltningar) gavs också två tillfällen att bidra till debatten och till reflektionsprocessen. Mötena ägde rum den 6 november 2017 och den 15 januari 2018. Debatterna i EHFF-expertgrupperna stöddes av diskussionsunderlag och riktlinjefrågor som tillhandahölls av kommissionen inför mötena. Skriftliga bidrag från medlemsstaterna mottogs också.

Skrivelser skickades ut till rådgivande nämnder, icke-statliga organisationer och EU:s arbetsmarknadsparter med en begäran om synpunkter på hur finansieringen av fiske- och havssektorerna bör se ut efter 2020. Enskilda möten med inriktning på samrådet organiserades med arbetsmarknadsparter.

Bidrag mottogs även från konferensen för perifera kustregioner i Europa (CPMR) som t.ex. det tekniska dokumentet från december 2017 om *EHFF:s framtid efter 2020: analysfaktorer och möjliga scenarier*, och CPMR:s noter om EHFF efter 2020 från oktober 2017 och mars 2017. Det slutliga ställningstagandet om inriktningen för den framtida EHFF antogs av CPMR:s politiska byrå i mars 2018.

En rad andra workshoppar och rapporter bidrog till bedömningen, som policymötet under den konferens som hölls av Europeiska föreningen för fiskeekonomer (European Association of Fisheries Economists) i april 2017 och den workshop för berörda parter om stöd till havspolitik som hölls under Havets dag i Europa i maj 2017.

Resultaten av samråden kan sammanfattas enligt följande:

- Nästan alla berörda parter uttryckte en stark önskan om kontinuitet och det finns ett tydligt behov av ett specialanpassat finansieringsinstrument i framtiden för fiskeri- och havspolitik, som möjliggör fortsatt arbete för att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål och ta vara på den blå ekonomins möjligheter.
- Medlemsstaterna var överens om att målen för fonden efter 2020 bör vara att stödja miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet. Att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål sattes upp som en prioritet för den kommande fondperioden.
- Genom samråden kom de berörda parterna fram till att ett av EHFF:s största misslyckanden under perioden 2014–2020 var att fonden fungerar långsamt och att de operativa programmen genomförs sent, vilket främst berott på det sena godkännandet av den rättsliga ramen. Detta, tillsammans med den allt för föreskrivande lagstiftningen på unionsnivå, stelhet och avsaknad av flexibilitet när det gäller tolkningen och alldeles för stor fokus på stödberättigande snarare än på att uppnå mål och målsättningar är den utmaning som medlemsstaterna står inför. Majoriteten av de berörda parterna lade fram önskemål om minskad komplexitet och en enklare rättslig ram i detta avseende.
- Ett brett samförstånd kunde konstateras mellan de berörda parter som efterlyser en viss nivå av stabilitet, bland annat genom större förenkling på alla nivåer (både på unionsnivå och nationell nivå) vad gäller genomförandet av EHFF. Åsikterna gick däremot isär när det gäller hur man ska hitta den rätta balansen mellan en större tonvikt på resultatorientering och att minska den administrativa bördan för stödmottagare och förvaltningar samtidigt som man garanterar korrekta utgifter.
- I sina bidrag till samrådet noterade medlemsstaterna att övervaknings- och utvärderingssystemen spelar en central roll när det gäller att visa fondens ändamålsenlighet, då de ger information om de orsaker som ligger bakom utvecklingen inom fiskerisektorn och sektorn för den blå ekonomin.
- En polarisering kunde konstateras när det gäller åsikterna om stödet till fiskeflottorna, med ungefär en lika stor del berörda parter för som emot fortsatta flottåtgärder.
- När det gäller vattenbrukssektorn var alla berörda parter överens om att det krävs mer arbete för att förenkla administration och lagstiftning i syfte att minska tillståndsförfarandenas längd utan att för den skull göra avkall på de höga standarder för miljö- och konsumentskydd och djurhälsa som fastställs i unionsrätten. De bekräftade återigen att de administrativa bördorna fortsätter att vara det största hindret för sektorns utveckling, tillsammans med förfaranderegler (för både tillståndsgivning och tillgång till finansiering) som är alltför komplexa. Elva medlemsstater uttryckte också ett starkt stöd för ett fortsatt stöd från unionen till vattenbruket i nästa fond, i synnerhet till sötvattenbruket.
- När det gäller det småskaliga kustfisket och fisket i de yttersta randområdena var medlemsstaterna positiva till att tillämpa ett mer riktat och skräddarsytt stöd och att fortsätta att tillämpa en hög stödnivå och möjliggöra mer fördelaktig behandling genom förskottbetalningar. Ekonomisk förmånsbehandling av det småskaliga kustfisket, inklusive inlandsfisket, bör behållas efter 2020 enligt vissa medlemsstater. De berörda parterna erkände också att det behövs flexibilitet för att ta hänsyn till lokala särdrag och för att underlätta generationsskiftet inom en åldrande arbetskraft.

- Alla medlemsstater och berörda parter ansåg att stödet till datainsamling, fiskerikontroll och -tillsyn samt stödet till producentorganisationer skulle fortsätta att ingå i fiskerifonden inom ramen för delade förvaltning.
- Att stärka unionens insatser genom EHFF på skilda områden inom havspolitik (utbildning, fysisk planering i kust- och havsområden, sjösäkerhet och -övervakning, finansiering av innovativa projekt osv.) ansågs tillföra ett mervärde för Europa och för regionerna av en rad berörda parter. Med beaktande av att den blå ekonomin utvecklas i en mycket komplex miljö bör komplementariteten mellan olika instrument säkerställas ytterligare, i syfte att undvika dubbelarbete och fragmentering.
- En majoritet berörda parter erkände också den viktiga roll som den lokalt ledda utvecklingen har för kustsamhällena när det gäller att anta lokala lösningar på lokala problem och erkände den som en värdefull möjlighet för fiskeri- och vattenbrukssektorerna att spela en aktiv roll i lokal förvaltning och lokala förvaltningsfrågor. Många berörda parter skulle önska att den lokalt ledda utvecklingen fick en större roll i utvecklingen av den blå ekonomin på lokal nivå.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Konsekvensbedömningen utarbetades av kommissionens avdelningar. För den bedömning som gjordes av övervaknings- och utvärderingsresultaten inhämtades synpunkter från externa experter. Deras bidrag omfattar ett förslag till en övervaknings- och utvärderingsram för tiden efter 2020 som är baserat på det system som utarbetades för perioden 2014–2020, samt ett begränsat antal resultatindikatorer omfattande en bedömning av datainsamlingsbehoven, källor och tillgänglighet.

- **Konsekvensbedömning**

I konsekvensbedömningen beskrivs de viktigaste allmänna målen för programmet samt de särskilda målen. Målen omfattar den fleråriga budgetramens övergripande mål om flexibilitet, enhetlighet och synergier, förenkling och resultatnriktning.

I konsekvensbedömningen identifieras och förklaras de största utmaningar och problem som kommer att hanteras av det framtida programmet baserat på utvärderingarna av tidigare programperioder och samråd, övergripande mål för den nya fleråriga budgetramen och nya politiska prioriteringar och framväxande problem som kräver insatser på unionsnivå.

På grundval av erfarenheterna från tidigare program prioriteras överlag i konsekvensbedömningen sådana åtgärder som sannolikt skulle kunna få finansiering (i syfte att uppnå målen ovan) med tanke på att budgettilldelningen inte var känd vid den tidpunkt som konsekvensbedömningen utarbetades.

De prioriterade finansieringsområdena granskades med avseende på subsidiaritet (mervärde för unionen/behovet av insats på unionsnivå) och proportionalitet. Ändringar i programmets tillämpningsområde och struktur analyserades också.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Även om detta förslag inte är kopplat till Refit-programmet är syftet att minska regelbördan och göra det lättare att få resultat genom fonden.

Det innebär också förmånsbehandling för små stödmottagare genom en högre stödintensitet och särskilda stödformer för mottagare inom det småskaliga kustfisket.

- **Grundläggande rättigheter**

Respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en effektiv unionsfinansiering. Det har i förordningen fastställts regler för att skydda unionens budget när det föreligger allmänna brister i medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatsprincipen. Ett nödvändigt villkor införs i förordningen om gemensamma bestämmelser för att säkerställa att stadgan om de grundläggande rättigheterna respekteras. Den är tillämplig på EHFF.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I den fleråriga budgetramen föreskrivs att unionens budget måste fortsätta att stödja fiskeri- och havspolitik. Den föreslagna budgeten för EHFF uppgår i löpande priser till 6 140 000 000 EUR. EHFF:s resurser är uppdelade mellan delad förvaltning, direkt förvaltning och indirekt förvaltning. 5 311 000 000 EUR avsätts för stöd inom ramen för delad förvaltning och 829 000 000 EUR för stöd inom ramen för direkt och indirekt förvaltning. Mer detaljerad information om EHFF:s budgetkonsekvenser finns i den finansieringsöversikt som åtföljer förslaget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Förslaget är kopplat till övervaknings-, utvärderings- och rapporteringsarrangemangen i förordningen om gemensamma bestämmelser. Dessa arrangemang genomförs genom en övervaknings- och utvärderingsram som upprättas i förslaget.

Utvärderingarna kommer att utföras i linje med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016, där de tre institutionerna bekräftade att utvärderingar av den befintliga lagstiftningen och politiken bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Utvärderingarna kommer att bedöma programmets effekter på fältet, baserat på programmets indikatorer och mål och en detaljerad analys av i vilken grad programmet kan anses vara relevant, ändamålsenligt och effektivt, ger tillräckligt mervärde för unionen och är samstämmigt med unionens politik på andra områden. De kommer att inbegripa tidigare erfarenheter som kan bidra till att upptäcka eventuella brister/problem eller möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och till att maximera deras utnyttjande/effekter.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Mål

Detta förslag till förordning om EHFF har till syfte att stödja uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens miljömål, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmål, främja genomförandet av unionens havspolitik och stödja unionens internationella åtaganden inom världshavsförvaltningen. Det grundar sig på följande fyra prioriteringar som återspeglar de relevanta policymål som fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser och har till syfte att maximera unionens bidrag till utvecklingen av en hållbar blå ekonomi.

(1) Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser.

- (2) Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet.
- (3) Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa och främja välmående kustsamhällen.
- (4) Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltnade hav och oceaner.

Europas havssektor sysselsätter över fem miljoner arbetstagare, vilket genererar nästan 500 miljarder EUR om året, och det finns potential att skapa många fler arbetstillfällen. Avkastningen från den globala havsekonomin uppskattas till idag till 1,3 biljoner EUR och detta kan komma att mer än fördubblas fram till 2030 (OECD:s rapport *The Ocean Economy in 2030*). Behovet att uppfylla koldioxidutsläppsmålen, öka resurseffektiviteten och minska den blå ekonomins miljöavtryck har varit en betydande drivkraft bakom innovation i andra sektorer som marin utrustning, varvsindustrin, havsobservation, muddring, kustskydd och byggnadsarbeten längs kuster och till havs. Unionens strukturfonder har investerat i havsekonomin, i synnerhet Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF). Nya investeringsverktyg som InvestEU måste användas för att matcha tillväxtpotentialen inom sektorn.

I kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2021–2027 fastställs ett mer långtgående mål för integreringen av klimatåtgärder i alla unionsprogram, med det övergripande målet att 25 % av unionens anslag ska bidra till klimatmålen. EHFF:s bidrag till uppnåendet av detta övergripande mål kommer att övervakas med hjälp av unionens system för klimatmarkörer på en lämplig uppdelningsnivå, med användning av mer precisa metoder om sådana finns tillgängliga. Kommissionen kommer att fortsätta att lägga fram informationen årligen i form av åtagandebemyndiganden inom ramen för det årliga budgetförslaget. För att stödja ett fullt utnyttjande av EHFF:s potential att bidra till klimatmålen kommer kommissionen att sträva efter att identifiera relevanta åtgärder under förfarandena för utarbetande, genomförande, översyn och utvärdering.

EHFF kommer också bidra till unionens miljömål. Detta bidrag kommer att spåras genom tillämpning av unionens miljömarkörer och rapporteras regelbundet inom ramen för utvärderingar och den årliga prestationsrapporten.

Förenkling

Förslaget syftar till att göra det enklare att få resultat genom EHFF jämfört med den mycket komplexa regelstrukturen under perioden 2014–2020. Under 2014–2020 grundar sig EHFF på en exakt och strikt beskrivning av finansieringsmöjligheter och regler för stödberättigande (*åtgärder*), vilken har komplicerat genomförandet för medlemsstater och stödmottagare. Därför kommer EHFF efter 2020 att gå i riktning mot en förenklad struktur med följande element:

- **Fyra prioriteringar** – Dessa prioriteringar beskriver tillämpningsområdet för EHFF-stödet i linje med den gemensamma fiskeripolitikens, havspolitikens och den internationella världshavsförvaltningens mål.
- **Stödområden** – I förordningens artiklar fastställs inga förskrivande åtgärder, i stället beskrivs de olika stödområden som ingår i varje prioritering, vilket skapar en flexibel genomföranderam.
- **Inga i fördefinierade åtgärder eller regler för stödberättigande på unionsnivå** – Inom ramen för delad förvaltning är det upp till medlemsstaterna att utarbeta sitt respektive program där de anger de lämpligaste medlen för att uppnå EHFF:s

prioriteringar. De kommer att ges flexibilitet i fastställandet av reglerna för stödberättigande. En rad olika åtgärder som medlemsstaterna anger i programmen kan få stöd enligt de regler som fastställs i EHFF-förordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser, förutsatt att de omfattas av stödområdena.

- **Villkor och restriktioner för vissa områden** – Det är nödvändigt att fastställa en förteckning över icke stödberättigande verksamhet i syfte att undvika negativa effekter på bevarandet inom fisket, till exempel ett allmänt förbud mot investeringar som ökar fiskekapaciteten. Vidare kommer det att finnas stränga villkor om att investeringar och ersättningar för fiskeflottan (definitiv upphörande med fiskeverksamhet/exceptionellt upphörande med fiskeverksamhet, förvärv av fartyg, motorbyte) måste vara förenliga med den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål. Detta är avgörande för att säkerställa att stödet inriktas på att uppnå dessa mål.
- **Resultatindikatorer** – Prestationsbedömningen av EHFF-stödet kommer göras på grundval av indikatorer. Medlemsstater kommer att rapportera om framstegen mot att nå fastställda delmål och mål, och kommissionen kommer att göra en årlig resultatöversyn grundad på de årliga resultatrapporter som utarbetas av medlemsstaterna, vilket kommer att göra det möjligt att tidigt identifiera eventuella genomförandeproblem och korrigerande åtgärder. En övervaknings- och utvärderingsplan kommer att upprättas i detta syfte.

I stället för att ha en förteckning över åtgärder som valts från en lista med stödberättigande insatser bör de nationella programmen fokusera på strategiska prioriteringar som varje medlemsstat själv valt. En sådan struktur kommer att optimera programgenomförandet så att det inriktas på att uppnå policymålen, på grundval av resultat och mot bakgrund av en pågående dialog mellan kommissionen och medlemsstaterna om resultatuppnåendet. Flexibilitet, resultatinriktning och ömsesidigt förtroende mellan kommissionen och medlemsstaterna är därmed de tre principerna för en effektiv förenkling.

Inom ramen för delad förvaltning kommer programmen utarbetas av medlemsstaterna och godkännas av kommissionen. Inom ramen för regionalisering och i syfte att uppmuntra medlemsstaterna att tillämpa ett mer strategiskt tillvägagångssätt under utarbetandet av programmen kommer kommissionen att ta fram en analys för varje havsområde med uppgifter om gemensamma styrkor och svagheter vad gäller uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål. Analysen kommer att vägleda både medlemsstater och kommissionen i förhandlingarna om varje program, med beaktande av regionala utmaningar och behov.

När kommissionen bedömer programmen kommer den att ta hänsyn till den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga och socioekonomiska utmaningar, den hållbara blå ekonomins prestation på det socioekonomiska planet, olika utmaningar på havsområdesnivå, bevarandet av de marina ekosystemen, behovet av att minska förekomsten av marint skräp samt åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar.

Förenkling kommer också att uppnås genom förordningen om gemensamma bestämmelser för fonderna, där de flesta bestämmelser om genomförande, övervakning och kontroll fastställs.

Fördelning av resurser

EHFF kommer att genomföras enligt två ordningar:

- Inom ramen för delad förvaltning, av medlemsstaterna genom EHFF-program baserade på nationella strategier.
- Direkt av kommissionen inom ramen för direkt förvaltning.

Förslaget är att behålla den fördelning av resurser mellan delad förvaltning och direkt förvaltning som gäller för 2014–2020. I detta sammanhang föreslås att 5 311 000 000 EUR tilldelas delad förvaltning (86,5 %) och 829 000 000 EUR tilldelas direkt förvaltning (13,5 %). En sådan tilldelning gör det möjligt att upprätthålla en lämplig balans mellan delad och direkt förvaltning av resurserna.

När det gäller delad förvaltning skulle, efter ett avdrag av värdet av programmet för UK (243 miljoner EUR), medlemsstaterna få behålla 96,5 % av tilldelningen för 2014–2020, i nominella termer. För att säkerställa stabilitet, särskilt med avseende på uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, kommer fastställandet av de nationella tilldelningarna att baseras på andelarna för 2014–2020.

Förslaget är också att öronmärka beloppen för vissa stödområden inom delad förvaltning:

- kontroll och tillsyn samt insamling och behandling av data för fiskeriförvaltning och vetenskapliga syften (minst 15 % av tilldelat ekonomiskt stöd per medlemsstat, utom inlandsstater).
- De yttersta randområdena (öronmärkt belopp som täcker både ett kompensationsystem för extrakostnader och strukturstöd).

Villkorlighet

I Förenta nationernas agenda 2030 för hållbar utveckling identifieras bevarande och hållbar användning av haven som ett av 17 mål för hållbar utveckling (hållbarhetsmål nr 14). Unionen ställer sig helt bakom detta mål och dess förverkligande. På detta område har unionen åtagit sig att främja en hållbar blå ekonomi som är förenlig med den fysiska planeringen i kust- och havsområden, bevarandet av biologiska resurser och uppnåendet av god miljöstatus samt att förbjuda vissa former av fiskesubventioner som bidrar till överkapacitet och överfiske, avskaffa subventioner som bidrar till olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och avstå från att införa nya subventioner av det slaget. Detta bör ha uppnåtts senast 2020 och är ett resultat av Världshandelsorganisationens förhandling om fiskesubventioner.

Under Världshandelsorganisationens förhandlingar vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 och Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling (Rio+20) 2012 förband sig unionen vidare att avskaffa subventioner som bidrar till överkapacitet och överfiske.

I artikel 42 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken föreskrivs vidare att unionens ekonomiska bistånd inom ramen för EHFF måste vara villkorat till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. Därför kommer ansökningar från stödmottagare som inte uppfyller tillämpliga regler enligt den gemensamma fiskeripolitiken inte att kunna godtas. Utöver detta kommer kommissionen att ges befogenheter att vidta åtgärder mot medlemsstater som inte följer den gemensamma fiskeripolitikens regler.

Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser

Den gemensamma fiskeripolitiken ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Den ska syfta till att säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer maximal hållbar avkastning (MSY). Den ska också säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras,

och ska sträva efter att säkerställa att fiske och vattenbruk inte leder till en försämring av den marina miljön (artikel 2 i GFP-förordningen).

Mycket har uppnåtts under de senaste åren när det gäller att återföra bestånden till sunda nivåer, öka lönsamheten för unionens fiskerinäring och bevara de marina ekosystemen. Dock återstår stora utmaningar innan den gemensamma fiskeripolitikens socioekonomiska mål och miljömål kan uppnås. Detta kräver fortsatt stöd efter 2020, bland annat i havsområden där framstegen har gått långsammare. Fisket är avgörande för försörjningen och kulturarvet i många kustsamhällen i unionen, särskilt där det småskaliga kustfisket spelar en viktig roll. Med en genomsnittsålder över 50 i många fiskesamhällen förblir generationsskifte och diversifiering av verksamheten en utmaning.

Stödet enligt prioritering 1 syftar till att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmål, enligt definitionen i artikel 2 i GFP-förordningen. Stödet bör säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen.

Mer specifikt kommer stödet från EHFF att inriktas på att uppnå och upprätthålla hållbart fiske baserat på maximal hållbar avkastning och att minska fiskeverksamhetens negativa påverkan på de marina ekosystemen. Detta stöd kommer att omfatta innovation och investeringar i skonsamma, klimattåliga och koldioxidsnåla metoder och tekniska lösningar inom fisket.

Landningsskyldigheten är en av den gemensamma fiskeripolitikens största utmaningar. Den har medfört betydande ändringar av fiskemetoderna, ibland med betydande ekonomiska kostnader för sektorn. EHFF kommer därför att stödja innovation och investeringar som bidrar till genomförandet av landningsskyldigheten, med en högre stödnivå än den som gäller för andra insatser, som investeringar i selektiva fiskeredskap, i förbättringar av hamninfrastruktur och i saluföring av oönskade fångster. Fonden kommer även att bevilja en maximal stödnivå på 100 % för utformning, utveckling, övervakning, utvärdering och förvaltning av transparenta system för utbyte av fiskemöjligheter mellan medlemsstater (s.k. kvotbyten) för att mildra effekten av fenomenet med begränsande arter (s.k. choke species) som orsakas av landningsskyldigheten.

Stöd inom prioritering 1 kan även täcka innovation och investeringar ombord på fiskefartyg i syfte att förbättra hälso-, säkerhets- och arbetsförhållandena, energieffektiviteten och fångsternas kvalitet. Sådant stöd bör dock inte leda till en ökning av fiskekapaciteten eller förmågan att spåra upp fisk och bör inte beviljas endast på grundval av att villkor som är obligatoriska enligt unionsrätten eller nationell rätt har uppfyllts. När det gäller hälsa, säkerhet och arbetsförhållanden ombord på fiskefartygen kommer en högre stödnivå än vad som gäller för andra insatser att tillåtas.

Fiskerikontrollen är ytterst viktig för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. Därför kommer EHFF att, inom ramen för delad förvaltning, stödja utvecklingen och genomförandet av ett unionssystem för fiskerikontroll, i enlighet med specifikationerna i kontrollförordningen. Vissa skyldigheter som föreskrivs i kontrollförordningen (fartygsspårningssystem och elektroniska rapporteringssystem, elektroniska fjärrövervakningssystem, kontinuerlig övervakning och registrering av framdrivningsmotorns effekt) motiverar ett särskilt stöd för att medlemsstater och fiskare snabbt ska kunna genomföra åtgärderna. Vidare skulle medlemsstaternas investeringar i kontrolltillgångar även kunna användas inom sjöövervakning och samarbete om kustbevakningsuppgifter.

Hur framgångsrik den gemensamma fiskeripolitiken blir beror också på tillgången på vetenskapliga utlåtanden om fiskeriförvaltningen, och därmed på tillgången till fiskeridata. Mot bakgrund av de utmaningar och de kostnader som det innebär att erhålla tillförlitliga och fullständiga data är det nödvändigt att stödja medlemsstaternas åtgärder för att samla in och behandla data i linje med förordningen om datainsamlingsramen och bidra till att ta fram bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden. Detta stöd kommer att möjliggöra synergi med insamling och behandling av andra typer av marina data.

EHFF kommer även att stödja en effektiv och kunskapsbaserad tillämpning och styrning av den gemensamma fiskeripolitiken inom ramen för direkt och indirekt förvaltning genom tillhandahållandet av vetenskapliga utlåtanden, utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll, de rådgivande nämndernas funktion och frivilliga bidrag till internationella organisationer.

Inriktning av flottförvaltningen på bevarandemålen

Med tanke på de utmaningar som ligger i att uppnå ett hållbart nyttjande av marina biologiska resurser i linje med den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål, kommer EHFF att stödja förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor. I detta sammanhang förblir det ibland nödvändigt att bevilja stöd för anpassning av flottan med avseende på vissa flottsegment och havsområden. Sådant stöd bör vara strängt inriktat på bevarande och hållbart nyttjande av marina biologiska resurser och syfta till att uppnå balans mellan fiskekapaciteten och de tillgängliga fiskemöjligheterna. Därför får EHFF stödja definitivt upphörande med fiskeverksamhet i flottsegment där fiskekapaciteten inte balanseras med de tillgängliga fiskemöjligheterna. Sådant stöd kommer att vara ett verktyg i handlingsplanerna för anpassning av flottsegment med konstaterad strukturell överkapacitet, enligt föreskrifterna i artikel 22.4 i GFP-förordningen, och kommer att genomföras antingen genom skrotning av fiskefartyget eller genom avveckling och ombyggnad för annan verksamhet än kommersiellt fiske. När ombyggnad för annan verksamhet skulle leda till att fritidsfiskets belastning på de marina ekosystemen ökar kommer stöd endast att beviljas om det är förenligt med den gemensamma fiskeripolitiken och målen i de berörda fleråriga planerna.

Förr var stödet till definitivt upphörande med fiskeverksamhet inte tillräckligt målinriktat och hanterade inte på ett effektivt sätt de strukturella obalanserna i fiskeflottan. För att säkerställa enhetlighet i den strukturella anpassningen av flottan till bevarandemålen kommer sådant stöd att vara strängt knutet till vissa villkor och kopplat till visade resultat. Förslaget är därför att endast genomföra det genom ”finansiering som inte är kopplad till kostnader”, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. Inom ramen för denna mekanism kommer medlemsstaterna inte att få ersättning från kommissionen för definitivt upphörande med verksamheten på grundval av kostnader som faktiskt uppstått utan på grundval av att de har uppfyllt villkoren och uppnått resultat. Kommissionen kommer att fastställa dessa villkor i en delegerad akt, och de kommer att vara kopplade till uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål.

Ersättning för exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten

Mot bakgrund av en hög grad av oförutsägbarhet inom fiskeverksamheten kan exceptionella omständigheter orsaka stora förluster för fiskare. För att mildra dessa konsekvenser, kan EHFF ge stöd till en ersättning för exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten som orsakats av genomförandet av vissa bevarandeåtgärder (t.ex. fleråriga planer, mål för bevarande och hållbart nyttjande av bestånd, åtgärder för att anpassa fartygens fiskekapacitet till tillgängliga fiskemöjligheter och tekniska åtgärder), av nödatgärder (t.ex. stängning av ett fiske), av avbrytande, på grund av force majeure, av tillämpningen av ett partnerskapsavtal om hållbart fiske, av en naturkatastrof eller av en miljöincident.

Sådant stöd kommer endast att beviljas om konsekvenserna av dessa omständigheter blir betydande för yrkesfiskare, dvs. om det berörda fartygets kommersiella verksamhet avbryts under minst 90 på varandra följande dagar och om de ekonomiska förlusterna till följd av upphörandet under en angiven tidsperiod uppgår till mer än 30 % av det berörda företags årliga omsättning.

Förmånsbehandling för småskaligt kustfiske och yttersta randområden

Det småskaliga kustfisket bedrivs av fiskefartyg under 12 meter, som inte använder släpredskap. Denna sektor står för nästan 75 % av alla fiskefartyg som är registrerade i unionen och nästan hälften av all sysselsättning inom fiskersektorn. Aktörer inom det småskaliga kustfisket är särskilt beroende av sunda fiskbestånd som huvudsaklig inkomstkälla. EHFF kommer därför att ge dem förmånsbehandling genom en stödnivå på 100 %, så att de uppmuntras att använda hållbara fiskemetoder. Vissa stödområden kommer dessutom att reserveras för småskaligt fiske i flottsegment där fiskekapaciteten balanseras med tillgängliga fiskemöjligheter, t.ex. förvärv av ett begagnat fartyg och ersättning eller modernisering av fartyget huvudmotor. Vidare kommer medlemsstaterna att inkludera en handlingsplan för småskaligt kustfiske i sitt program. Handlingsplanen kommer att övervakas med stöd av indikatorer, för vilka delmål och mål bör fastställas.

Såsom beskrivs i kommissionens meddelande av den 24 oktober 2017 till Europaparlamentet, rådet, Europiska ekonomiska och sociala kommittén, regionkommittén och Europeiska investeringsbanken, med rubriken *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*, står de yttersta randområdena inför särskilda utmaningar som hänger ihop med deras avlägsna belägenhet, topografi och klimat, såsom anges i artikel 349 i fördraget, men de har även särskilda tillgångar på vilka det går att bygga en hållbar blå ekonomi. För varje enskilt yttersta randområde kommer därför en handlingsplan för hållbar utveckling inom hållbara blå sektorer, inklusive hållbart nyttjande av fiske och vattenbruk, att fogas till den berörda medlemsstatens program, och ett ekonomiskt anslag kommer att avsättas för stöd till genomförandet av dessa handlingsplaner. EHFF bör också stödja en ersättning för de extrakostnader som ofta uppstår för de yttre randområdena på grund av deras belägenhet och ökaraktär. Det kommer att fastställas en övre gräns för detta stöd uttryckt som en procentsats av det totala ekonomiska anslaget. Dessutom bör en högre stödnivå än dem som gäller för andra insatser tillämpas i de yttersta randområdena.

Skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem

Skyddet och återställandet av biologisk mångfald och marina ekosystem i hav och i kustnära områden är en central utmaning på vägen mot att uppnå målet om sunda hav och oceaner. Inom ramen för delad förvaltning kommer EHFF att bidra till detta mål genom stöd till fiskare som tar upp förlorade fiskeredskap och marint skräp ur havet och investeringar i hamnar för att tillhandahålla lämpliga mottagningsanläggningar för förlorade redskap och marint skräp. Fonden bör även stödja åtgärder för att uppnå eller upprätthålla god miljöstatus i den marina miljön, i enlighet med direktivet om en marin strategi, för genomförandet av geografiska skyddsåtgärder som fastställts enligt det direktivet, för förvaltning, återställande och övervakning av Natura 2000-områden och för skyddet av arter inom ramen för habitat- och fågeldirektiven,

Inom ramen för direkt förvaltning kommer EHFF, i samstämmighet med målet att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön, att bidra till att främja rena och sunda hav och till att genomföra *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi* som utarbetats i kommissionens meddelande av den 16 januari 2016 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Bidra till livsmedelstryggheten i unionen

Fiske och vattenbruk bidrar till livsmedelstrygghet och nutrition. Unionen importerar dock för närvarande mer än 60 % av sin försörjning med fiskeriprodukter och är därför ytterst beroende av tredjeländer. En viktig utmaning består i att uppmuntra konsumtion av protein från fiskeriprodukter som producerats i unionen enligt höga kvalitetsstandarder och som finns tillgängliga för konsumenterna till rimliga priser.

Här spelar vattenbruket en roll. EHFF kan därför stödja främjande och hållbar utveckling av vattenbruket, inbegripet vattenbruk i sötvatten, för odling av vattenlevande djur och växter för framställning av livsmedel och andra råvaror. Vissa medlemsstater har fortfarande komplexa administrativa förfaranden – det kan vara svårt att få tillgång till utrymme och tillståndsprocesserna är tungrodda – och detta gör det svårt för sektorn att förbättra bilden av och konkurrenskraften för odlade produkter. Stödet bör vara förenligt med de fleråriga nationella strategiplanerna för utveckling av vattenbruket som utarbetas på grundval av GJP-förordningen. I synnerhet kommer stöd att kunna beviljas för miljömässig hållbarhet, produktiva investeringar, innovation, förvärv av yrkeskompetens, förbättring av arbetsvillkor och kompensationsåtgärder som stöder kritiska mark- och naturförvaltningstjänster. Åtgärder på folkhälsoområdet, försäkringssystem för vattenbruksbeståndet och djurhälso- och djurskyddsåtgärder kommer också att kunna få stöd. När det gäller produktiva investeringar kommer stödet dock endast att kunna tillhandahållas genom finansiella instrument och genom InvestEU, vilka ger större hävstångsverkan på marknaderna och därför är mer relevanta än bidrag när det gäller att hantera de finansieringsutmaningarna inom sektorn.

Livsmedelstryggheten är beroende av effektiva och välorganiserade marknader, då detta ökar öppenheten, stabiliteten, kvaliteten och diversiteten i livsmedelskedjan, och av konsumentinformation. EHFF kan i detta syfte stödja saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, i linje med målen för den samlade marknadsordningen. Fonden kan i synnerhet stödja inrättandet av producentorganisationer, genomförandet av produktions- och saluföringsplaner, främjandet av nya avsättningsmöjligheter och utveckling och spridning av marknadsinformation.

Beredningsindustrin spelar också en roll när det gäller fiskeri- och vattenbruksprodukternas tillgänglighet och kvalitet. EHFF kan stödja målinriktade investeringar i denna industri, under förutsättning att de bidrar till att målen för den samlade marknadsordningen uppfylls. Aktuella ekonomiska data visar att unionens beredningssektor är lönsam och därför kommer stöd endast att tillhandahållas genom finansieringsinstrument och genom InvestEU, inte genom bidrag. Stora investeringar kommer att stödjas inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf).

Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen

Skapandet av arbetstillfällen i kustregioner är beroende av en lokalt ledd utveckling av en hållbar blå ekonomi som kan få den sociala strukturen i dessa regioner att förnyas. Havsindustrierna och havstjänsterna kommer sannolikt att överträffa tillväxten inom den globala ekonomin och bidra i betydlig utsträckning till sysselsättning och tillväxt fram till 2030. För att vara hållbar är den blå tillväxten beroende av innovation och investeringar i nya områden inom havssektorn och i bioekonomin, till exempel hållbara turismmodeller, havsbaserad förnybar energi, innovativ avancerad varvsindustri och nya hamntjänster, som kan skapa arbetstillfällen och samtidigt stärka den lokala utvecklingen. Medan de offentliga investeringarna i den hållbara blå ekonomin bör effektiviseras i hela unionsbudgeten, kommer EHFF att särskilt fokusera på nödvändiga villkor för utvecklingen av den hållbara blå ekonomin och på att undanröja flaskhalsar för att underlätta investeringar och utvecklingen av nya marknader och ny teknologi eller nya tjänster.

Utvecklingen av en hållbar blå ekonomi är starkt beroende av partnerskap mellan lokala aktörer som bidrar till livskraften i kust- och inlandssamhällen och ekonomierna i dessa områden. EHFF kommer att tillhandahålla verktyg för att främja sådana partnerskap. Därför kommer fonden att stödja lokalt ledd utveckling (LLU) inom ramen för delad förvaltning. LLU har varit ett mycket framgångsrikt instrument under perioden 2014–2020. Sådana strategier hjälper verkligen till att få fart på ekonomin ett lokalt sammanhang genom utveckling av kust- och inlandsfiske, vattenbruk och en hållbar blå ekonomi. De bör säkerställa att lokala samhällen bättre utnyttjar och drar nytta av de möjligheter som den hållbara blå ekonomin erbjuder, och tar vara på och stärker miljömässiga, kulturella, sociala och mänskliga resurser. Tillämpningsområdet för de LLU-strategier som får stöd från EHFF bör utökas jämfört med perioden 2024–2020: varje lokalt partnerskap kommer att återspegla huvudfokus för strategin genom att säkerställa balans i deltagande och representation vad gäller alla aktörer från den lokala hållbara ekonomin.

Inom ramen för delad förvaltning kommer EHFF även att stödja en hållbar blå ekonomi genom insamling, förvaltning och användning av data för att förbättra kunskapen om miljöstatus för den marina miljön. Det stödet bör bidra till att uppfylla kraven enligt habitat- och fågeldirektiven, för att stödja fysisk planering i kust- och havsområden och öka datakvaliteten och datadelningen genom det europeiska nätverket för marina observationer och data.

Inom ramen för direkt och indirekt förvaltning kommer EHFF att fokusera på nödvändiga villkor för en hållbar blå ekonomi genom främjande av en integrerad styrning och förvaltning av havspolitik, förbättrad överföring och förbättrat utnyttjande av forskning, innovation och teknik i den hållbara blå ekonomin, förbättrad kompetens inom det maritima området, ökad kunskap om haven och ökad delning av socioekonomiska data om den hållbara blå ekonomin och främjande av en koldioxidsnål och klimattålig hållbar blå ekonomi och utveckling, samt framtagande av projektöversikter och innovativa finansieringsinstrument.

Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltrade hav och oceaner

60 % av haven ligger utanför gränserna för nationell jurisdiktion. Detta innebär ett delat internationellt ansvar. De flesta problem som rör haven är gränsöverskridande, som t.ex. överexploatering, klimatförändring, försurning, föroreningar och minskande biologisk mångfald, och kräver därför gemensamma åtgärder. Många jurisdiktionsenliga rättigheter och särskilda regelverk med syftet att reglera mänsklig verksamhet i haven har inrättats genom Förenta nationernas havsrättskonvention som unionen är part i. Under senare år har det växt fram ett globalt samförstånd om att den marina miljön och den mänskliga verksamheten i haven bör förvaltas på ett mer ändamålsenligt sätt för att hantera den ökande belastningen på haven.

Som en global aktör är unionen starkt engagerad i att främja internationell världshavsförvaltning, i enlighet med det gemensamma meddelandet till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 10 november 2016 med rubriken *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*. Unionens världshavspolitik är en ny politik som omfattar haven på ett integrerat sätt. En internationell världshavsförvaltning är inte bara central för att uppfylla Agenda 2030 för hållbar utveckling, i synnerhet det hållbara utvecklingsmålet nr 14 (Bevara och nyttja haven och de marina resurserna på ett hållbart sätt i syfte att uppnå en hållbar utveckling), utan är också viktig för att garantera säkra, trygga, rena och hållbart förvaltrade hav och oceaner för kommande generationer. Unionen måste uppfylla dessa internationella åtaganden och vara en drivkraft för bättre internationell världshavsförvaltning på bilaterala,

regionala och multilaterala nivåer, vilket inbegriper att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, förbättra den internationella ramen för världshavsförvaltning, minska belastningen på oceaner och hav, skapa förutsättningar för en hållbar blå ekonomi och stärka internationell havsforskning och internationella havsdata. EHFF kommer att stödja dessa internationella åtaganden och mål inom ramen för direkt förvaltning.

Åtgärder som främjar internationell världshavsförvaltning inom ramen för EHFF är avsedda att förbättra den övergripande ramen för internationella och regionala processer, överenskommelser och avtal, regler och institutioner som reglerar och förvaltar mänsklig verksamhet i haven. EHFF kommer att finansiera internationella arrangemang som unionen har ingått i områden som inte omfattas av de partnerskapsavtal om hållbart fiske (SFPA) som ingåtts med olika tredjeländer eller av unionens bidrag till regionala fiskeriförvaltningsorganisationer via sitt rättsligt bindande medlemskap i dessa. Partnerskapsavtalen om hållbart fiske och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna kommer att fortsätta att finansieras genom olika delar av unionsbudgeten.

När det gäller säkerhet och försvar är ett förbättrat gränsskydd och en förbättrad sjöövervakning avgörande. Inom ramen för Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd som antogs av Europeiska unionens råd den 24 juni 2014 och den tillhörande handlingsplan som antogs den 16 december 2016, är informationsutbyte och samarbetet om gräns- och kustbevakning mellan Europeiska fiskerikontrollbyrån, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån nyckeln till resultat när det gäller dessa mål. EHFF kommer därför att stödja sjöövervakning och samarbete om kustbevakning inom både delad och direkt förvaltning, inbegripet genom att köpa in tillgångar för multifunktionella insatser till sjöss. Fonden kommer också att göra det möjligt för relevanta byråer att genomföra stöd på området sjöövervakning och sjösäkerhet inom ramen för indirekt förvaltning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42, 43.2, 91.1, 100.2, 173.3, 175, 188, 192.1, 194.2, 195.2 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Det är nödvändigt att inrätta Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) för perioden 2021–2027. Fondens syfte bör vara att målinrikta medlen från unionens budget så att de stöder den gemensamma fiskeripolitiken (GJP), unionens havspolitik och unionens internationella åtaganden på området världshavsförvaltning. Denna finansiering är central för att skapa hållbara fisken och för bevarandet av marina biologiska resurser, för att få livsmedelstrygghet genom försörjningen med fiskeriprodukter, för att en hållbar blå ekonomi ska kunna växa och för att få sunda, säkra, trygga, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner.
- (2) Som en global världshavsaktör och världens femte största producent av fisk och skaldjur har unionen ett betydande ansvar för att skydda och bevara världshaven och deras resurser och nyttja dem på ett hållbart sätt. Att bevara haven och oceanerna är avgörande för en snabbt växande världsbefolkning. Det är också av socioekonomiskt intresse för unionen: en hållbar blå ekonomi stimulerar investeringar, sysselsättning och tillväxt, främjar forskning och innovation och bidrar till energitryggheten genom havsenergi. Vidare är trygga och säkra hav och oceaner av grundläggande betydelse för effektiva gränskontroller och för den globala kampen mot brottslighet till sjöss, och åtgärderna på detta område blir därmed en reaktion på medborgarnas oro vad gäller säkerhetsfrågor.
- (3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) xx/xx [förordning om fastställande av gemensamma bestämmelser] (förordningen om gemensamma bestämmelser)³ har

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

antagits för att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stödet inom ramen för fonder som förvaltas genom delad förvaltning (nedan kallade *fonderna*), och det huvudsakliga målet är att göra det enklare att nå politiska resultat på ett enhetligt sätt. Dessa gemensamma bestämmelser gäller för den del av EHFF som omfattas av delad förvaltning. Fondernas mål kompletterar varandra och fonderna förvaltas enligt samma förvaltningsmetoder. Därför anges i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] en rad gemensamma mål och allmänna principer som partnerskap och flernivåstyrning. Den innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer resultatinkriktade. Därför omfattar den också de nödvändiga villkoren, en resultatöversyn samt bestämmelser om övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs också gemensamma bestämmelser i fråga om reglerna för stödberättigande, och särskilda arrangemang definieras för finansieringsinstrument, användning av InvestEU, lokalt ledd utveckling och ekonomisk förvaltning. En del förvaltnings- och kontrollbestämmelser är också gemensamma för alla fonder. Komplementaritet mellan fonderna, inklusive EHFF, och andra unionsprogram bör beskrivas i partnerskapsavtalet, i enlighet med förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

- (4) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) xx/xx [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] (budgetförordningen)⁴ och bestämmer särskilt förfarandet för upprättande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i fördraget gäller även skyddet av unionens budget vid generella brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en verkningsfull EU-finansiering.
- (5) Inom ramen för direkt förvaltning bör EHFF utarbeta synergier och komplementaritet med andra relevanta unionsfonder och unionsprogram. Fonden bör också medge finansiering i form av finansiella instrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) xx/xx [förordningen om InvestEU].
- (6) Stöd enligt EHFF bör användas för att hantera marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer, på ett proportionellt sätt, och bör inte duplicera eller tränga undan privat finansiering, eller snedvrیدا konkurrensen på den inre marknaden. Stödet bör ha ett klart europeiskt mervärde.
- (7) Valet av finansieringstyp och genomförandemetod inom ramen för denna förordning bör göras utifrån vad som är bäst för att uppnå de prioriteringar som fastställts för åtgärderna och för att leverera resultat, där hänsyn tas särskilt till kostnader för kontroller, administrativa bördor och förväntad risk för bristande regelefterlevnad. Detta bör omfatta övervägandet att använda enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader samt finansiering som inte är kopplad till kostnader enligt artikel

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

125.1 i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget.

- (8) I den fleråriga budgetram som fastställs i förordning (EU) xx/xx⁵ föreskrivs att unionens budget bör fortsätta att stödja fiskeri- och havspolitik. Den föreslagna budgeten för EHFF bör uppgå till 6 140 000 000 EUR i löpande priser. EHFF:s resurser bör delas upp mellan delad förvaltning, direkt förvaltning och indirekt förvaltning. 5 311 000 000 EUR bör avsättas för stöd inom ramen för delad förvaltning och 829 000 000 EUR för stöd inom ramen för direkt och indirekt förvaltning. För att säkerställa stabilitet, särskilt med avseende på uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, bör fastställandet av de nationella tilldelningarna inom delad förvaltning för programperioden 2021–2027 baseras på andelarna för 2014–2020. Specifika belopp bör reserveras för de yttersta randområdena, kontroll och tillsyn samt insamling och behandling av data för fiskeriförvaltning och vetenskapliga syften, medan beloppen för definitivt upphörande och exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten bör omfattas av en övre gräns.
- (9) Europas havssektor sysselsätter över fem miljoner arbetstagare, vilket genererar nästan 500 miljarder EUR om året, och det finns potential att skapa många fler arbetstillfällen. Avkastningen från den globala havsekonomin uppskattas till idag till 1,3 biljoner EUR och detta kan komma att mer än fördubblas fram till 2030. Behovet att uppfylla koldioxidutsläppsmålen, öka resurseffektiviteten och minska den blå ekonomins miljöavtryck har varit en betydande drivkraft bakom innovation i andra sektorer som marin utrustning, varvsindustrin, havsobservation, muddring, kustskydd och byggnadsarbeten längs kuster och till havs. Unionens strukturfonder har investerat i havsekonomin, i synnerhet Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och EHFF. Nya investeringsverktyg som InvestEU måste användas för att matcha tillväxtpotentialen inom sektorn.
- (10) EHFF bör grundas på fyra prioriteringar: att främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser, att bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet, att göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa och främja välmående kustsamhällen och att stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvalta hav och oceaner. Uppfyllandet av dessa prioriteringar bör ske genom delad förvaltning, direkt förvaltning och indirekt förvaltning
- (11) EHFF efter 2020 bör vara baserad på en förenklad struktur utan att åtgärder och detaljerade regler för stödberättigande definieras i förväg på unionsnivå, på ett alltför föreskrivande sätt. I stället bör breda stödområden beskrivas under varje prioritering. Medlemsstaterna bör sålunda utarbeta sitt respektive program där de anger de lämpligaste medlen för att uppnå prioriteringarna. En rad olika åtgärder som medlemsstaterna anger i programmen skulle kunna få stöd enligt de regler som fastställs i denna förordning och förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser], förutsatt att de omfattas av de stödområden som anges i denna förordning. Det är nödvändigt att fastställa en förteckning över icke stödberättigande verksamhet i syfte att undvika negativa effekter på bevarandet inom fisket, till exempel ett allmänt förbud mot investeringar som ökar fiskekapaciteten. Det bör finnas stränga villkor om att investeringar och ersättningar för fiskeflottan måste vara förenliga med den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

- (12) I Förenta nationernas agenda 2030 för hållbar utveckling identifieras bevarande och hållbar användning av haven som ett av 17 mål för hållbar utveckling (hållbarhetsmål nr 14). Unionen ställer sig helt bakom detta mål och dess förverkligande. På detta område har unionen åtagit sig att främja en hållbar blå ekonomi som är förenlig med den fysiska planeringen i kust- och havsområden, bevarandet av biologiska resurser och uppnåendet av god miljöstatus, samt att förbjuda vissa former av fiskesubventioner som bidrar till överkapacitet och överfiske, avskaffa subventioner som bidrar till olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och avstå från att införa nya subventioner av det slaget. Detta bör vara resultatet av Världshandelsorganisationens förhandling om fiskesubventioner. Under Världshandelsorganisationens förhandlingar vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 och Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling (Rio+20) 2012 förband sig unionen vidare att avskaffa subventioner som bidrar till överkapacitet och överfiske.
- (13) För att spegla vikten av att bekämpa klimatförändringarna, i linje med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling, bör denna förordning bidra till att integrera klimatfrågor och till att uppnå det övergripande målet att 25 % av utgifterna i unionsbudgeten ska stödja klimatmålen. Åtgärder enligt denna förordning väntas bidra till 30 % av EHFF:s totala finansieringsram för klimatmål. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under utarbetandet och genomförandet av EHFF och kommer att omprövas inom ramen för relevanta utvärderings- och översynsprocesser
- (14) EHFF bör bidra till att unionens miljömål uppnås. Detta bidrag bör spåras genom tillämpning av unionens miljömarkörer och rapporteras regelbundet inom ramen för utvärderingar och årliga prestationsrapporter
- (15) I enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 (förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken)⁶ bör unionens ekonomiska stöd genom EHFF vara villkorat till att den gemensamma fiskeripolitikens regler efterlevs. Ansökningar från stödmottagare som inte uppfyller tillämpliga krav enligt den gemensamma fiskeripolitiken bör inte kunna godtas
- (16) För att tillgodose de specifika villkor för den gemensamma fiskeripolitiken som avses i förordning (EU) nr 1380/2013 och bidra till att den gemensamma fiskeripolitikens regler följs bör det fastställas bestämmelser som kompletterar reglerna om avbrott, innehållande och finansiella korrigeringar enligt förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Om en medlemsstat eller en stödmottagare inte fullgör sina åtaganden enligt den gemensamma fiskeripolitiken eller om kommissionen har uppgifter som tyder på sådan bristande efterlevnad bör kommissionen tillåtas att, som en försiktighetsåtgärd, avbryta betalningsfristerna. Utöver denna möjlighet till avbrott av betalningsfristerna och för att motverka att belopp betalas ut för icke-stödberättigande ändamål bör kommissionen tillåtas att tillfälligt ställa in utbetalningar och besluta om finansiella korrigeringar vid allvarliga fall av bristande efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler från en medlemsstats sida
- (17) Mycket har under de senaste åren uppnåtts genom den gemensamma fiskeripolitiken när det gäller att återföra bestånden till sunda nivåer, öka lönsamheten för unionens

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

fiskerinäring och bevara de marina ekosystemen. Dock återstår stora utmaningar innan den gemensamma fiskeripolitikens socioekonomiska mål och miljömål kan uppnås. Detta kräver fortsatt stöd efter 2020, bland annat i havsområden där framstegen har gått långsammare.

- (18) Fisket är avgörande för försörjningen och kulturarvet i många kustsamhällen i unionen, särskilt där det småskaliga kustfisket spelar en viktig roll. Med en genomsnittsålder över 50 i många fiskesamhällen förblir generationsskifte och diversifiering av verksamheten en utmaning.
- (19) EHFF bör inriktas på den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmålen, enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013. Stödet bör säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen.
- (20) Stödet från EHFF bör inriktas på att uppnå och upprätthålla hållbart fiske baserat på maximal hållbar avkastning (MSY) och att minska fiskeverksamhetens negativa påverkan på de marina ekosystemen. Detta stöd bör omfatta innovation och investeringar i skonsamma, klimattåliga och koldioxidsnåla metoder och tekniska lösningar inom fisket
- (21) Landningsskyldigheten är en av den gemensamma fiskeripolitikens största utmaningar. Den har medfört betydande ändringar av fiskemetoderna, ibland med betydande ekonomiska kostnader för sektorn. Det bör därför vara möjligt för EHFF att stödja innovation och investeringar som bidrar till genomförandet av landningsskyldigheten, med en högre stödnivå än den som gäller för andra insatser, såsom investeringar i selektiva fiskeredskap, i förbättringar av hamninfrastruktur och i saluföring av oönskade fångster. Fonden bör även bevilja en maximal stödnivå på 100 % för utformning, utveckling, övervakning, utvärdering och förvaltning av transparenta system för utbyte av fiskemöjligheter mellan medlemsstater (s.k. *kvotbyten*) för att mildra effekten av fenomenet med begränsande arter (s.k. *choke species*) som orsakas av landningsskyldigheten
- (22) Det bör vara möjligt för EHFF att stödja innovation och investeringar ombord på fiskefartyg i syfte att förbättra hälso-, säkerhets- och arbetsförhållandena, energieffektiviteten och fångsternas kvalitet. Sådant stöd bör dock inte leda till en ökning av fiskekapaciteten eller förmågan att spåra upp fisk och bör inte beviljas endast på grundval av att villkor som är obligatoriska enligt unionsrätten eller nationell rätt har uppfyllts. I en struktur utan föreskrivande åtgärder bör det vara upp till medlemsstaterna att fastställa de exakta reglerna för stödberättigande för sådana investeringar. När det gäller hälsa, säkerhet och arbetsförhållanden ombord på fiskefartygen bör en högre stödnivå än vad som gäller för andra insatser att tillåtas
- (23) Fiskerikontrollen är ytterst viktig för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. Därför bör EHFF, inom ramen för delad förvaltning, stödja utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll enligt vad som anges i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 (nedan kallad *kontrollförordningen*)⁷.

⁷ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr

Vissa skyldigheter som föreskrivs i översynen av kontrollförordningen motiverar ett särskilt stöd från EHFF, t.ex. obligatoriska spårningssystem och elektroniska rapporteringssystem för fartyg när det gäller fiskefartyg inom det småskaliga kustfisket, obligatoriska elektroniska fjärrövervakningssystem och obligatorisk kontinuerlig övervakning och registrering framdrivningsmotorns effekt. Vidare skulle medlemsstaternas investeringar i kontrolltillgångar även kunna användas inom sjöövervakning och samarbete om kustbevakningsuppgifter

- (24) Hur framgångsrik den gemensamma fiskeripolitiken blir beror på tillgången till vetenskapliga utlåtanden om fiskeriförvaltningen, och därmed på tillgången till fiskeridata. Mot bakgrund av de utmaningar och de kostnader som det innebär att erhålla tillförlitliga och fullständiga data är det nödvändigt att stödja medlemsstaternas åtgärder för att samla in och behandla data i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1004 (nedan kallad *förordningen om datainsamlingsramen*)⁸ och bidra till att ta fram bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden. Detta stöd bör möjliggöra samverkans effekter med insamling och behandling av andra typer av marina data
- (25) EHFF bör stödja en effektiv och kunskapsbaserad tillämpning och styrning av den gemensamma fiskeripolitiken inom ramen för direkt och indirekt förvaltning genom tillhandahållandet av vetenskapliga utlåtanden, utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll, de rådgivande nämndernas funktion och frivilliga bidrag till internationella organisationer
- (26) Med tanke på de utmaningar som ligger i att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål, bör det vara möjligt för EHFF att stödja åtgärder för förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor. I detta sammanhang förblir det ibland nödvändigt att bevilja stöd för anpassning av flottan med avseende på vissa flottsegment och havsområden. Sådant stöd bör vara strängt inriktat på bevarande och hållbart nyttjande av marina biologiska resurser och syfta till att uppnå balans mellan fiskekapaciteten och de tillgängliga fiskemöjligheterna. Därför bör EHFF ha möjlighet att stödja definitivt upphörande med fiskeverksamhet i flottsegment där fiskekapaciteten inte balanseras med de tillgängliga fiskemöjligheterna. Sådant stöd bör vara ett verktyg i handlingsplanerna för anpassning av flottsegment med konstaterad strukturell överkapacitet, enligt föreskrifterna i artikel 22.4 i förordning (EU) nr 1380/2013, och bör genomföras antingen genom skrotning av fiskefartyget eller genom avveckling och ombyggnad för annan verksamhet än kommersiellt fiske. När ombyggnad för annan verksamhet skulle leda till att fritidsfiskets belastning på de marina ekosystemen ökar bör stöd endast beviljas om det är förenligt med den gemensamma fiskeripolitiken och målen i de berörda fleråriga planerna. För att säkerställa enhetlighet i den strukturella anpassningen av flottan till bevarandemålen, bör stödet för definitivt upphörande med fiskeverksamheten vara strängt knutet till vissa villkor och kopplat till visade resultat. Det bör därför genomföras endast genom finansiering som inte är kopplad till kostnader, i enlighet med förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] Under denna mekanism bör medlemsstaterna inte få ersättning från

1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1004 av den 17 maj 2017 om upprättande av en unionsram för insamling, förvaltning och användning av data inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskaplig rådgivning rörande den gemensamma fiskeripolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 199/2008 (EUT L 157, 20.6.2017, s. 1).

kommissionen för definitivt upphörande med verksamheten på grundval av kostnader som faktiskt uppstått, utan på grundval av att de har uppfyllt villkoren och uppnått resultat. Kommissionen bör därför fastställa dessa villkor i en delegerad akt, och villkoren bör kopplas till uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål.

- (27) Mot bakgrund av en hög grad av oförutsägbarhet inom fiskeverksamheten kan exceptionella omständigheter orsaka stora förluster för fiskare. För att mildra dessa konsekvenser, bör EHFF ha möjlighet att ge stöd till en ersättning för exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten som orsakats av genomförandet av vissa bevarandeåtgärder (t.ex. fleråriga planer, mål för bevarande och hållbart nyttjande av bestånd, åtgärder för att anpassa fartygens fiskekapacitet till tillgängliga fiskemöjligheter och tekniska åtgärder), av genomförande av nödatgärder, av avbrytande, på grund av force majeure, av tillämpningen av ett partnerskapsavtal om hållbart fiske, av en naturkatastrof eller av en miljöincident. Stöd bör endast beviljas om konsekvenserna av dessa omständigheter blir betydande för yrkesfiskare, dvs. om det berörda fartygets kommersiella verksamhet avbryts under minst 90 på varandra följande dagar och om de ekonomiska förlusterna till följd av upphörandet under en angiven tidsperiod uppgår till mer än 30 % av det berörda företagens årliga omsättning. Särdragen inom ålfisket bör beaktas i villkoren för beviljandet av sådant stöd
- (28) Det småskaliga kustfisket bedrivs av fiskefartyg under 12 meter, som inte använder släpredskap. Denna sektor står för nästan 75 % av alla fiskefartyg som är registrerade i unionen och nästan hälften av all sysselsättning inom fiskersektorn. Aktörer inom det småskaliga kustfisket är särskilt beroende av sunda fiskbestånd som huvudsaklig inkomstkälla. EHFF bör därför ge dem en förmånsbehandling genom en stödnivå på 100 %, inklusive för insatser som avser kontroll och tillsyn, så att de uppmuntras att använda hållbara fiskemetoder. Vissa stödområden bör dessutom reserveras för småskaligt fiske i flottsegment där fiskekapaciteten balanseras med tillgängliga fiskemöjligheter, t.ex. stöd för förvärv av ett begagnat fartyg och för ersättning av fartygets huvudmotor eller för modernisering. Vidare bör medlemsstaterna inkludera en handlingsplan för småskaligt kustfiske i sitt program. Handlingsplanen bör övervakas med stöd av indikatorer, för vilka delmål och mål bör fastställas
- (29) Såsom beskrivs i kommissionens meddelande av den 24 oktober 2017 till Europaparlamentet, rådet, Europiska ekonomiska och sociala kommittén, regionkommittén och Europeiska investeringsbanken, med rubriken *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU: s yttersta randområden*⁹, står de yttersta randområdena inför särskilda utmaningar som hänger samman med deras avlägsna belägenhet, topografi och klimat, såsom anges i artikel 349 i fördraget, men de har även särskilda tillgångar på vilka det går att bygga en hållbar blå ekonomi. För varje enskilt yttersta randområde bör därför en handlingsplan för utveckling inom hållbara blå sektorer, inklusive hållbart nyttjande av fiske och vattenbruk, fogas till den berörda medlemsstatens program, och ett ekonomiskt anslag bör avsättas för stöd till genomförandet av dessa handlingsplaner. Det bör vara möjligt för EHFF att stödja en ersättning för de extrakostnader som ofta uppstår för de yttre randområdena på grund av deras belägenhet och ökaraktär. Det bör fastställas en övre gräns för detta stöd uttryckt som en procentsats av det totala ekonomiska anslaget. Dessutom bör en högre stödnivå än dem som gäller för andra insatser tillämpas i de yttersta randområdena.

⁹ COM(2017) 623 final.

- (30) Inom ramen för delad förvaltning bör det vara möjligt för EHFF att stödja skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem i hav och i kustnära områden. I detta syfte bör stöd vara tillgängligt som ersättning till fiskare som tar upp förlorade fiskeredskap och marint skräp ur havet och för investeringar i hamnar i syfte att tillhandahålla lämpliga mottagningsanläggningar för förlorade redskap och marint skräp. Stöd bör också vara tillgängligt för åtgärder för att uppnå eller upprätthålla god miljöstatus i den marina miljön, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG (ramdirektiv om en marin strategi)¹⁰, samt för genomförandet av geografiska skyddsåtgärder som fastställs enligt det direktivet och, i enlighet med de prioriterade åtgärdsplaner som fastställs enligt rådets direktiv 92/43/EEG (habitatdirektivet)¹¹, för förvaltning, återställande och övervakning av Natura 2000-områden samt för skyddet av arter inom ramen för direktiv 92/43/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG (fågeldirektivet)¹². Inom ramen för direkt förvaltning bör EHFF, i samstämmighet med målet att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön, bidra till att främja rena och sunda hav och till genomförandet av *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi* som utarbetats i kommissionens meddelande av den 16 januari 2016¹³ till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.
- (31) Fiske och vattenbruk bidrar till livsmedelstrygghet och nutrition. Unionen importerar dock för närvarande mer än 60 % av sin försörjning med fiskeriprodukter och är därför ytterst beroende av tredjeländer. En viktig utmaning består i att uppmuntra konsumtion av protein från fiskeriprodukter som producerats i unionen enligt höga kvalitetsstandarder och som finns tillgängliga för konsumenterna till rimliga priser.
- (32) Det bör vara möjligt för EHFF att stödja främjande och hållbar utveckling av vattenbruket, inbegripet vattenbruk i sötvatten, för odling av vattenlevande djur och växter för framställning av livsmedel och andra råvaror. Vissa medlemsstater har fortfarande komplexa administrativa förfaranden – det kan vara svårt att få tillgång till utrymme och tillståndprocesserna är tungrodda – och detta gör det svårt för sektorn att förbättra bilden av och konkurrenskraften för odlade produkter. Stödet bör vara förenligt med de fleråriga nationella strategiplanerna för utveckling av vattenbruket som utarbetas på grundval av förordning (EU) nr 1380/2013. I synnerhet bör stöd beviljas för miljömässig hållbarhet, produktiva investeringar, innovation, förvärv av yrkeskompetens, förbättring av arbetsvillkor och för kompensationsåtgärder som stöder kritiska mark- och naturförvaltningstjänster. Åtgärder på folkhälsoområdet, försäkringssystem för vattenbruksbeståndet och djurhälso- och djurskyddsåtgärder bör också vara stödberättigande. När det gäller produktiva investeringar bör stödet dock endast tillhandahållas genom finansiella instrument och genom InvestEU, vilka ger större hävstångsverkan på marknaderna och därför är mer relevanta än bidrag när det gäller att hantera finansieringsutmaningarna inom sektorn.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

¹¹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s.7).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

¹³ COM(2018) 28 final.

- (33) Livsmedelstryggheten är beroende av effektiva och välorganiserade marknader, då detta ökar öppenheten, stabiliteten, kvaliteten och diversiteten i livsmedelskedjan, och av konsumentinformation. Det bör, i detta syfte, vara möjligt för EHFF att stödja saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, i linje med målen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 (förordningen om en samlad marknadsordning)¹⁴. Stöd bör i synnerhet vara tillgängligt för inrättandet av producentorganisationer, genomförandet av produktions- och saluföringsplaner, främjandet av nya avsättningsmöjligheter och utveckling och spridning av marknadsinformation.
- (34) Beredningsindustrin spelar en roll när det gäller fiskeri- och vattenbruksprodukternas tillgänglighet och kvalitet. Det bör vara möjligt för EHFF att stödja målinriktade investeringar i denna industri, under förutsättning att de bidrar till att målen för den samlade marknadsordningen uppfylls. Stöd bör endast tillhandahållas genom finansieringsinstrument och genom InvestEU, inte genom bidrag.
- (35) Skapandet av arbetstillfällen i kustregioner är beroende av en lokalt ledd utveckling av en hållbar blå ekonomi som kan få den sociala strukturen i dessa regioner att förnyas. Havsindustrierna och havstjänsterna kommer sannolikt att överträffa tillväxten inom den globala ekonomin och bidra i betydlig utsträckning till sysselsättning och tillväxt fram till 2030. För att vara hållbar är den blå tillväxten beroende av innovation och investeringar i nya områden inom havssektorn och i bioekonomin, till exempel hållbara turismmodeller, havsbaserad förnybar energi, innovativ avancerad varvsindustri och nya hamntjänster, som kan skapa arbetstillfällen och samtidigt stärka den lokala utvecklingen. Medan de offentliga investeringarna i den hållbara blå ekonomin bör effektiviseras i hela unionsbudgeten, bör EHFF särskilt fokusera på nödvändiga villkor för utvecklingen av den hållbara blå ekonomin och på att undanröja flaskhalsar för att underlätta investeringar och utvecklingen av nya marknader och ny teknologi eller nya tjänster. Stöd till utvecklingen av den hållbara blå ekonomin bör ges inom ramen för delad, direkt och indirekt förvaltning.
- (36) Utvecklingen av en hållbar blå ekonomi är starkt beroende av partnerskap mellan lokala aktörer som bidrar till livskraften i kust- och inlandssamhällen och ekonomierna i dessa områden. EHFF bör tillhandahålla verktyg för att främja sådana partnerskap. Därför bör stöd för lokalt ledd utveckling (LLU) vara tillgängligt inom ramen för delad förvaltning. Detta tillvägagångssätt bör få fart på ekonomisk diversifiering i ett lokalt sammanhang genom utveckling av kust- och inlandsfiske, vattenbruk och en hållbar blå ekonomi. LLU-strategier bör säkerställa att lokala samhällen bättre utnyttjar och drar nytta av de möjligheter som den hållbara blå ekonomin erbjuder, och att de tar vara på och stärker miljömässiga, kulturella, sociala och mänskliga resurser. Varje lokalt partnerskap bör återspegla strategins huvudinriktning genom att säkerställa balans i deltagande och representation vad gäller alla aktörer från den lokala hållbara ekonomin
- (37) Inom ramen för delad förvaltning bör det vara möjligt för EHFF att stödja den hållbara blå ekonomin genom insamling, förvaltning och användning av data för att förbättra kunskapen om miljöstatus för den marina miljön. Det stödet bör bidra till att

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

uppfylla kraven enligt direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG, för att stödja fysisk planering i kust- och havsområden och öka datakvaliteten och datautbytet genom det europeiska nätverket för marina observationer och data.

- (38) Inom ramen för direkt och indirekt förvaltning bör EHFF fokusera på nödvändiga villkor för en hållbar blå ekonomi genom främjande av en integrerad styrning och förvaltning av havspolitik, förbättrad överföring och förbättrat utnyttjande av forskning, innovation och teknik i den hållbara blå ekonomin, förbättrad kompetens inom det maritima området, ökad kunskap om haven och ökad delning av socioekonomiska data om den hållbara blå ekonomin och främjande av en koldioxidsnål och klimattålig hållbar blå ekonomi och utveckling, samt framtagande av projektöversikter och innovativa finansieringsinstrument. Vederbörlig hänsyn bör tas till de yttersta randområdenas särskilda situation i förhållande till de ovan nämnda områdena.
- (39) 60 % av haven ligger utanför gränserna för nationell jurisdiktion. Detta innebär ett delat internationellt ansvar. De flesta problem som rör haven är gränsöverskridande, som t.ex. överexploatering, klimatförändring, försurning, föroreningar och minskande biologisk mångfald, och kräver därför gemensamma åtgärder. Många jurisdiktionsenliga rättigheter, institutioner och särskilda regelverk som har till syfte att reglera mänsklig verksamhet i haven har inrättats genom Förenta nationernas havsrättskonvention, som unionen är part i enligt rådets beslut 98/392/EG¹⁵. Under senare år har det växt fram ett globalt samförstånd om att den marina miljön och den mänskliga verksamheten i haven bör förvaltas på ett mer ändamålsenligt sätt för att hantera den ökande belastningen på haven.
- (40) Som global aktör är unionen starkt engagerad i att främja internationell världshavsförvaltning, i enlighet med det gemensamma meddelandet till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 10 november 2016 med rubriken *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*¹⁶. Unionens världshavspolitik är en ny politik som omfattar haven på ett integrerat sätt. En internationell världshavsförvaltning är inte bara central för att uppfylla Agenda 2030 för hållbar utveckling, i synnerhet det hållbara utvecklingsmålet nr 14 (Bevara och nyttja haven och de marina resurserna på ett hållbart sätt i syfte att uppnå en hållbar utveckling), utan är också viktig för att garantera säkra, trygga, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner för kommande generationer. Unionen måste uppfylla dessa internationella åtaganden och vara en drivkraft för bättre internationell världshavsförvaltning på bilaterala, regionala och multilaterala nivåer, vilket innebär att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, förbättra den internationella ramen för världshavsförvaltning, minska belastningen på oceaner och hav, skapa förutsättningar för en hållbar blå ekonomi och stärka internationell havsforskning och internationella havsdata.
- (41) Åtgärder som främjar internationell världshavsförvaltning inom ramen för EHFF är avsedda att förbättra den övergripande ramen för internationella och regionala processer, överenskommelser och avtal, regler och institutioner som reglerar och

¹⁵ Rådets beslut 98/392/EG av den 23 mars 1998 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 och avtalet av den 28 juli 1994 om genomförande av del XI i denna konvention (EGT L 179, 23.6.1998, s. 1).

¹⁶ JOIN(2016) 49 final.

förvaltar mänsklig verksamhet i haven. EHFF bör finansiera internationella arrangemang som unionen har ingått i områden som inte omfattas av de partnerskapsavtal om hållbart fiske (SFPA) som ingåtts med olika tredjeländer eller av unionens bidrag till regionala fiskeriförvaltningsorganisationer via sitt rättsligt bindande medlemskap i dessa. Partnerskapsavtalen om hållbart fiske och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna kommer att fortsätta att finansieras genom olika delar av unionsbudgeten.

- (42) När det gäller säkerhet och försvar är ett förbättrat gränsskydd och sjöfartsskydd avgörande. Inom ramen för Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd som antogs av Europeiska unionens råd den 24 juni 2014 och den tillhörande handlingsplan som antogs den 16 december 2014, är informationsutbyte och samarbetet om gräns- och kustbevakning mellan Europeiska fiskerikontrollbyrån, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån nyckeln till resultat när det gäller dessa mål. EHFF bör därför stödja sjöövervakning och samarbete om kustbevakning inom både delad och direkt förvaltning, inbegripet genom att köpa in utrustning för multifunktionella insatser till sjöss. Fonden bör också göra det möjligt för relevanta byråer att genomföra stöd på området sjöövervakning och sjösäkerhet genom indirekt förvaltning.
- (43) Inom ramen för delad förvaltning bör varje medlemsstat utarbeta ett enda program som bör godkännas av kommissionen. Inom ramen för regionalisering och i syfte att uppmuntra medlemsstaterna att tillämpa ett mer strategiskt tillvägagångssätt under utarbetandet av programmen bör kommissionen ta fram en analys för varje havsområde med uppgifter om gemensamma styrkor och svagheter vad gäller uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål. Analysen bör vägleda både medlemsstater och kommissionen i förhandlingarna om varje enskilt program, med beaktande av regionala utmaningar och behov. När kommissionen bedömer programmen bör den ta hänsyn till den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga och socioekonomiska utmaningar, den hållbara blå ekonomins prestation på det socioekonomiska planet, olika utmaningar på havsområdesnivå, bevarandet av de marina ekosystemen, behovet av att minska förekomsten av marint skräp samt åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar.
- (44) EHFF-stödets resultat bör bedömas på grundval av indikatorer. Medlemsstater bör rapportera om framstegen mot att nå fastställda delmål och mål, och kommissionen bör göra en prestationsöversyn grundad på de årliga prestationsrapporter som utarbetas av medlemsstaterna, vilket kommer att göra det möjligt att tidigt identifiera eventuella genomförandeproblem och korrigerande åtgärder. En övervaknings- och utvärderingsgram bör upprättas i detta syfte.
- (45) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning¹⁷, finns det ett behov av att utvärdera EHFF på grundval av den information som samlas in med stöd av särskilda övervakningskrav, samtidigt som överreglering och administrativa bördor undviks, särskilt för medlemsstaterna. Dessa krav kan omfatta mätbara indikatorer, i förekommande fall, som utgångspunkt för en utvärdering av EHFF:s effekter ute på fältet.

¹⁷ Interinstitutionellt avtal av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

- (46) Kommissionen bör genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende EHFF och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats EHFF bör också bidra till den gemensamma kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till EHFF:s prioriteringar.
- (47) I enlighet med förordning (EU) [förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget], Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹⁸, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95¹⁹, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96²⁰ och rådets förordning (EU) 2017/1939²¹ måste unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 skulle Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) kunna utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med rådets förordning (EU) 2017/1939 skulle Europeiska åklagarmyndigheten kunna utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371²². I enlighet med förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] måste varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter. Medlemsstaterna bör, i förvaltningen och genomförandet av EHFF, säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas, i enlighet med förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] och förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].
- (48) I syfte att öka öppenheten kring användningen av unionens medel och främja en sund ekonomisk förvaltning av dessa medel, i synnerhet i syfte att stärka den offentliga kontrollen av använda medel, bör viss information om de insatser som finansieras genom EHFF offentliggöras på medlemsstatens webbplats i enlighet med förordning (EU) nr [förordning om gemensamma bestämmelser]. När en medlemsstat offentliggör information om insatser som finansieras genom EHFF måste de regler om skydd av

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹⁹ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

²⁰ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

²¹ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

²² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

personuppgifter som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679²³ följas.

- (49) I syfte att komplettera och ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av det tröskelvärde som aktiverar ett avvisande, när det gäller kriterierna för godkännande av ansökningar, och den tidsperiod under vilken avvisandet gäller, definitionen av villkor knutna till genomförandet av bevarandeåtgärder för finansiering som inte är kopplad till kostnader när det gäller definitivt upphörande med fiskeverksamhet, fastställande av kriterierna för beräkning av de extra kostnader som uppstår på grund av de specifika nackdelarna i de yttersta randområdena, fastställande av de fall av bristande efterlevnad från medlemsstaternas sida som kan medföra avbrott i betalningsfristen, fastställande av de fall av allvarlig bristande efterlevnad från medlemsstaternas sida som kan medföra innehållande av betalningar, fastställande av kriterier för fastställandet av nivån på de finansiella korrigeringar som ska tillämpas och kriterierna för tillämpning av schablonsatser eller extrapolerade finansiella korrigeringar, samt ändring av bilaga I och inrättandet av en övervaknings- och utvärderingsram. I syfte att underlätta en smidig övergång från det system som införs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014²⁴ till det system som införs genom denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget också delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av övergångsbestämmelser.
- (50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på godkännande och ändring av de operativa programmen, godkännande och ändring av de nationella arbetsplanerna för datainsamling, innehållande av betalningar och finansiella korrigeringar.
- (51) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenhet med avseende på förfaranden, format och tidsplaner för inlämning av de nationella arbetsplanerna för datainsamling och presentationen av de årliga prestationsrapporterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

AVDELNING I: ALLMÄN RAM

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas Europeiska havs- och fiskerifonden (nedan kallad *EHFF*). I förordningen fastställs prioriteringarna för EHFF, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och de särskilda reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering, genom komplettering av de allmänna regler som är tillämpliga på EHFF enligt förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 2

Geografiskt tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på insatser som genomförs inom unionens territorium, om inget annat anges i denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

1. Vid tillämpningen av denna förordning, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, ska de definitioner som avses i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, artikel 5 i förordning (EU) nr 1379/2013, artikel 4 i förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 2 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] gälla.
2. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - (1) *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom EU:s budget, inbegripet genom instrument för blandfinansiering enligt artikel 2.6 i förordning (EU) nr [förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget], i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument från EU:s budget sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, kommersiella finansinstitut och investerare.
 - (2) *gemensam miljö för informationsutbyte (Cise)*: en systemmiljö som tagits fram för att stödja informationsutbytet mellan myndigheter som är involverade i sjöövervakning, mellan sektorer och över gränser, för bättre information om aktiviteter till sjöss.
 - (3) *kustbevakning*: nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter, vilket omfattar sjösäkerhet, sjöfartsskydd, tull, förebyggande och bekämpning av människohandel och smuggling, anknytande brottsbekämpning på det sjörättsliga området, gränskontroll till sjöss, sjöövervakning, skydd av den

marina miljön, sök- och räddningsinsatser, insatser i samband med sjöolyckor och -katastrofer, fiskerikontroll och annan verksamhet med anknytning till dessa funktioner.

- (4) *det europeiska nätverket för marin observation och datainsamling (EMODnet)*: ett partnerskap som sammanställer marina data och metadata för att göra dessa fragmenterade resurser mer tillgängliga och användbara för allmänheten och privata användare genom att erbjuda kvalitetssäkrade, interoperabla och harmoniserade marina data.
- (5) *undersökande fiske*: fiske efter bestånd som inte har fiskats eller som inte har fiskats med en viss redskapstyp eller en viss teknik under de senaste tio åren.
- (6) *fiskare*: varje fysisk person som bedriver kommersiell fiskeverksamhet, av det slag som erkänns av medlemsstaten.
- (7) *inlandsfiske*: fiskeverksamhet som bedrivs i kommersiellt syfte i inlandsvatten av fartyg eller med hjälp av andra anordningar, inklusive sådana som används vid isfiske.
- (8) *internationell världshavsförvaltning*: ett unionsinitiativ för att förbättra den övergripande ram som omfattar internationella och regionala processer, avtal, överenskommelser, regler och institutioner genom en konsekvent sektorsövergripande och regelbaserad strategi för att säkerställa att världshaven är sunda, säkra, trygga, rena och förvaltas hållbart.
- (9) *havspolitik*: en unionspolitik vars syfte är att främja ett integrerat och konsekvent beslutsfattande för att maximera hållbar utveckling, ekonomisk tillväxt och social sammanhållning i unionen, i synnerhet när det gäller kust- och öområden och de yttersta randområdena, och när det gäller den hållbara blå ekonomins olika sektorer, genom en konsekvent havspolitik och ett relevant internationellt samarbete.
- (10) *sjöfartsskydd och sjöövervakning*: verksamhet för att förstå, i tillämpliga fall förhindra och på ett övergripande sätt hantera alla de händelser och åtgärder som rör maritima området och som skulle påverka områdena sjösäkerhet och sjöfartsskydd, brottsbekämpning, försvar, gränskontroll, skydd av den marina miljön, fiskerikontroll, handel och unionens ekonomiska intressen.
- (11) *fysisk planering i kust- och havsområden*: en process där de berörda medlemsstaternas myndigheter analyserar och organiserar mänsklig verksamhet i havsområden för att uppnå ekologiska, ekonomiska och sociala mål.
- (12) *produktiva investeringar i vattenbruk*: investeringar i byggande, utbyggnad och modernisering av anläggningar för vattenbruksproduktion eller i utrustningen i sådana anläggningar.
- (13) *havsområdesstrategi*: en integrerad ram för att hantera de gemensamma utmaningar på havs- och sjöfartsområdet som medlemsstaterna ställs inför, och i tillämpliga fall tredjeländer, i havsområden eller i en eller flera subregioner, och främja samarbete och samordning för att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning; ramen utarbetas av kommissionen i samarbete med berörda länder, deras regioner och andra berörda parter beroende på vad som är tillämpligt.

- (14) *småskaligt kustfiske*: fiske som bedrivs av fiskefartyg med en längd över allt på under tolv meter och som inte använder släpredskap som förtecknas i artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006²⁵.
- (15) *hållbar blå ekonomi*: all sektorsspecifik och sektorsövergripande ekonomisk verksamhet över hela den inre marknaden som har anknytning till hav, oceaner, kuster och inlandsvatten, vilket inbegriper unionens yttersta randområden och kustlösa stater, inklusive framväxande sektorer och varor och tjänster som inte omsätts på en marknad, och vilken är förenlig med unionens miljölagstiftning.

Artikel 4

Prioriteringar

EHFF ska bidra till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och havspolitik. Fonden har följande prioriteringar:

- (1) Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser.
- (2) Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet.
- (3) Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa och främja välmående kustsamhällen.
- (4) Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltnade hav och oceaner.

Stöd inom ramen för EHFF ska bidra till att unionens miljömål och mål vad gäller begränsning av och anpassning till klimatförändringar uppnås. Detta bidrag ska spåras i enlighet med den metod som anges i bilaga IV.

KAPITEL II

Budgetram

Artikel 5

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av EHFF för perioden 2021–2027 ska vara 6 140 000 000 EUR i löpande priser.
2. Den del av finansieringsramen som anslås till EHFF under avdelning II ska genomföras inom ramen för delad förvaltning i enlighet med förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel 63 i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget].

²⁵ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11).

3. Den del av finansieringsramen som anslås till EHFF under avdelning III ska genomföras antingen direkt av kommissionen i enlighet med artikel 62.1 a i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] eller inom ramen för indirekt förvaltning i enlighet med artikel 62.1 c i den förordningen.

Artikel 6

Budgetresurser inom ramen för delad förvaltning

1. Den del av finansieringsramen som genomförs inom ramen för delad förvaltning enligt vad som fastställs i avdelning II ska vara 5 311 000 000 EUR i löpande priser i enlighet med den årliga fördelning som anges i bilaga V.
2. För insatser som är förlagda till de yttersta randområdena, ska varje berörd medlemsstat, inom ramen för sitt ekonomiska stöd från unionen enligt bilaga V anslå minst
 - (a) 102 000 000 EUR för Azorerna och Madeira,
 - (b) 82 000 000 EUR för Kanarieöarna,
 - (c) 131 000 000 EUR för Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion och Saint-Martin.
3. Den kompensation som avses i artikel 21 får inte överstiga 50 % av något av de anslag som anges i punkt 2 a, b och c.
4. Minst 15 % av det ekonomiska stödet från unionen per medlemsstat ska anslås till de stödområden som avses i artiklarna 19 och 20. Medlemsstater som saknar tillträde till unionens vatten får tillämpa en lägre procentsats vad gäller omfattningen av deras kontroll- och datainsamlingsavgifter.
5. Det ekonomiska stöd från unionen som anslagits per medlemsstat till de stödområden som avses i artiklarna 17.2 och 18 får inte överstiga den högre av dessa två tröskelvärden:
 - (a) 6 000 000 EUR eller
 - (b) 10 % av det ekonomiska stödet från unionen per medlemsstat.
6. I enlighet med artiklarna 30–32 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] får EHFF stödja tekniskt stöd för ändamålsenlig förvaltning och användning av denna fond på en enskild medlemsstats initiativ.

Artikel 7

Fördelning av medel för delad förvaltning

De resurser som ska vara tillgängliga för åtaganden från medlemsstaterna enligt artikel 6.1 för perioden 2021–2027 anges i tabellen i bilaga V.

Artikel 8

Budgetresurser inom ramen för direkt och indirekt förvaltning

1. Den del av finansieringsramen som genomförs inom ramen för direkt och indirekt förvaltning enligt vad som fastställs i avdelning III ska vara 829 000 000 EUR i löpande priser.
2. Det belopp som avses i punkt 1 får användas för tekniskt och administrativt stöd för genomförandet av EHFF, såsom förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering, inklusive centrala informationstekniska system.
Mer specifikt får EHFF, på kommissionens initiativ och upp till ett tak på 1,7 % av den finansieringsram som avses i artikel 5.1, stödja följande åtgärder:
 - (a) Tekniskt stöd för genomförandet av denna förordning enligt vad som avses i artikel 29 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].
 - (b) Utarbetande, övervakning och utvärdering av partnerskapsavtal om hållbart fiske och unionens deltagande i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.
 - (c) Inrättande av ett europeiskt nätverk av lokala aktionsgrupper.
3. EHFF ska stödja kostnader för informations- och kommunikationsverksamhet knuten till genomförandet av denna förordning.

KAPITEL III

Programplanering

Artikel 9

Programplanering för åtgärder som finansieras inom ramen för delad förvaltning

1. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska varje medlemsstat utarbeta ett enda program för att genomföra prioriteringarna enligt artikel 4.
2. Stöd inom ramen för avdelning II ska organiseras enligt de stödområden som anges i bilaga II.
3. Utöver de faktorer som anges i artikel 17 i [förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska programmet innehålla följande:
 - (a) En analys av situationen med avseende på starka och svaga sidor samt möjligheter och hot samt en förteckning över vilka behov som måste tillgodoses i det aktuella geografiska området, inbegripet, när så är lämpligt, de havsområden som programmet omfattar.
 - (b) Handlingsplanen för småskaligt kustfiske, vilken avses i artikel 15.
 - (c) I tillämpliga fall, handlingsplanerna för de yttersta randområdena, vilka avses i punkt 4.
4. Berörda medlemsstater ska som en del av sitt program utarbeta en handlingsplan för vart och ett av sina yttersta randområden, vilka avses i artikel 6.2, vilken ska innehålla följande:

- (a) En strategi för hållbart nyttjande av fisket och utveckling av hållbara sektorer inom den blå ekonomin.
 - (b) En beskrivning av de huvudsakliga åtgärder som planeras och de motsvarande ekonomiska medlen, däribland följande:
 - i Det strukturella till stödet fiskeri- och vattenbrukssektorn inom ramen för avdelning II.
 - ii Kompensationen för extra kostnader som avses i artikel 21.
 - iii Andra investeringar i den hållbara blå ekonomin som är nödvändiga för en hållbar utveckling i kustområdena.
5. Kommissionen ska ta fram en analys för varje havsområde med uppgifter om gemensamma styrkor och svagheter vad gäller uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013. I tillämpliga fall ska befintliga havsområdesstrategier och makroregionala strategier beaktas i analysen.
6. Kommissionen ska bedöma programmet i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]. I sin bedömning ska den särskilt ta hänsyn till
- (a) den utsträckning i vilken programmet bidrar maximalt till prioriteringarna enligt artikel 4,
 - (b) balansen mellan flottornas fiskekapacitet och de tillgängliga fiskemöjligheterna, enligt medlemsstaternas årliga rapporter i enlighet med artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - (c) i tillämpliga fall, de fleråriga förvaltningsplanerna som antagits enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1308/2013, förvaltningsplanerna som antagits enligt artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006 och rekommendationerna från regionala fiskeriförvaltningsorganisationer när dessa är tillämpliga för unionen,
 - (d) genomförandet av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - (e) de senaste uppgifterna om socioekonomisk prestation inom den hållbara blå ekonomin, i synnerhet inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,
 - (f) i tillämpliga fall, de analyser som avses i punkt 5,
 - (g) programmets bidrag till bevarande och återställande av marina ekosystem, medan stöd som är kopplat till Natura 2000-områden ska vara förenligt med de prioriterade åtgärdsplaner som fastställts i enlighet med artikel 8.4 i direktiv 92/43/EEG,
 - (h) programmets bidrag till att minska marint skräp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv xx/xx [direktiv om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön]²⁶,
 - (i) programmets bidrag till begränsning av och anpassning till klimatförändring.

²⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

7. I enlighet med artikel 18 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska kommissionen anta genomförandeakter om godkännande av programmet. Kommissionen ska godkänna det föreslagna programmet under förutsättning att all nödvändig information har lämnats in.
8. I enlighet med artikel 19 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska kommissionen anta genomförandeakter om godkännande av programmet.

Artikel 10

Programplanering av stöd inom ramen för direkt och indirekt förvaltning

Avdelning III ska genomföras genom de arbetsprogram som avses i artikel 110 i förordning (EU) nr [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget]. I arbetsprogrammen ska, i tillämpliga fall, det totala belopp som har avsatts för blandfinansieringsinsatser enligt artikel 47 anges.

AVDELNING II: STÖD INOM RAMEN FÖR DELAD FÖRVALTNING

KAPITEL I

Allmänna stödprinciper

Artikel 11

Statligt stöd

1. Utan att det påverkar punkt 2 ska artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.
2. Artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget ska inte tillämpas på betalningar som medlemsstaterna företar i enlighet med denna förordning, inom tillämpningsområdet för artikel 42 i fördraget.
3. Nationella bestämmelser om offentlig finansiering som går utöver bestämmelserna i denna förordning om sådana betalningar som avses i punkt 2, ska behandlas som en helhet på grundval av punkt 1.

Artikel 12

Ansökningsvillkor

1. En ansökan om stöd från EHFF, som har lämnats in av en stödmottagare, ska avvisas under en fastställd tidsperiod som anges i punkt 4, om det har fastställts av den behöriga myndigheten att den berörda stödmottagaren
 - (a) har begått en allvarlig överträdelse enligt artikel 42 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008²⁷ eller enligt artikel 90 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 eller enligt annan lagstiftning som antagits av Europaparlamentet och rådet,
 - (b) har varit delaktig i drift, förvaltning eller ägande av fiskefartyg som är upptagna i unionens förteckning över IUU-fartyg enligt artikel 40.3 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 eller av ett fartyg som för ett sådant lands flagg som identifierats som ett icke-samarbetande tredjeland i enlighet med artikel 33 i den förordningen, eller
 - (c) har begått något av de miljöbrott som anges artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG²⁸, när ansökan om stöd avser stöd enligt artikel 23.

²⁷ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

2. Stödmottagaren ska, efter det att stödansökan lämnats in, fortsätta att uppfylla ansökningsvillkoren i punkt 1 under insatsens hela genomförandeperiod och för en period av fem år efter att den sista utbetalningen till den stödmottagaren har gjorts.
3. Utan att det påverkar mer långtgående nationella regler enligt överenskommelsen i partnerskapsavtalet med den berörda medlemsstaten, ska en ansökan som lämnats in av en stödmottagare avvisas under en fastställd tidsperiod som anges i punkt 4, när den behöriga myndigheten har fastställt att stödmottagaren har gjort sig skyldig till bedrägeri enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2017/1371/EU²⁹.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på
 - (a) fastställandet av det tröskelvärde som aktiverar avvisandet i punkterna 1 och 3 och den tidsperiod under vilken avvisandet ska gälla, vilken ska stå i proportion till de allvarliga överträdelsernas, brottens eller bedrägeriets art, allvarlighetsgrad, varaktighet och upprepning och som ska vara minst ett år,
 - (b) fastställandet av relevanta start- och slutdatum för den tidsperiod som avses i punkterna 1 och 3.
5. Medlemsstaterna ska kräva att de stödmottagare som lämnar in en ansökan inom ramen för EHFF till den förvaltande myndigheten lämnar in en undertecknad förklaring om att de uppfyller de krav som anges i punkterna 1 och 3. Medlemsstaterna ska kontrollera att förklaringen är sanningsenlig innan de godkänner insatsen, på grundval av tillgänglig information från de nationella överträdelseregister som avses i artikel 93 i förordning (EG) nr 1224/2009 eller andra tillgängliga uppgifter.

Vid tillämpning av den kontroll som avses i första stycket ska en medlemsstat, på begäran av en annan medlemsstat, tillhandahålla information som finns i dess nationella överträdelseregister som avses i artikel 93 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 13

Icke stödberättigande insatser

Följande insatser ska inte berättiga till stöd från EHFF:

- (a) Insatser som ökar ett fiskefartygs fiskekapacitet eller stöder inköp av utrustning som ökar ett fiskefartygs förmåga att lokalisera fisk.
- (b) Byggande och förvärv av fiskefartyg eller import av fiskefartyg, om inte annat föreskrivs i denna förordning.
- (c) Överföring till tredjeländer eller omflaggning till tredjelands flagg av fiskerfartyg genom bildande av samriskföretag med partner i dessa länder.
- (d) Tillfälligt eller definitivt upphörande med fiskeverksamhet, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.07.2017, s. 29).

- (e) Undersökande fiske.
- (f) Överföring av äganderätten till ett företag.
- (g) Direkt utsättning, utom om detta är uttryckligen avsett som en bevarandeåtgärd enligt en unionsrättsakt eller i fall av utsättning i undersökande syfte.
- (h) Byggande av nya hamnar, nya landningsplatser eller nya auktionshallar.
- (i) Marknadsinterventionsmekanismer som har till syfte att tillfälligt eller definitivt återta fiskeri- och vattenbruksprodukter från marknaden i avsikt att minska tillgången för att förhindra prisfall eller driva upp priserna, vilket även omfattar lagringsåtgärder som ett led i en logistikkedja, vilka skulle få samma effekter vare sig de är avsiktliga eller oavsiktliga.
- (j) Investeringar ombord på fiskefartyg som är nödvändiga för att uppfylla kraven i unionsrätten eller nationell rätt, däribland de krav som följer av unionens skyldigheter inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.
- (k) Investeringar ombord på fiskefartyg som har bedrivit verksamhet till sjöss under mindre än 60 dagar under vart och ett av de två kalenderår som föregår det år då ansökan om stöd lämnas in.

KAPITEL II

Prioritering 1: Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser

AVSNITT 1

ALLMÄNNA VILLKOR

Artikel 14

Stödets allmänna räckvidd

1. Stöd enligt detta kapitel ska bidra till uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmål, enligt vad som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013.
2. När stöd enligt detta kapitel beviljas för ett fartyg får det fartyget inte överföras eller omflaggas utanför unionen under minst fem år från och med slutbetalningen för den insats som får stöd.
3. Stöd enligt detta kapitel ska även gälla för inlandsfiske, med undantag för artiklarna 15 och 17.

AVSNITT 2

SMÅSKALIGT KUSTFISKE

Artikel 15

Handlingsplan för småskaligt kustfiske

1. Medlemsstaterna ska, som en del av sitt program, utarbeta en handlingsplan för småskaligt kustfiske vilken ska innehålla en strategi för utveckling av lönsamt och hållbart småskaligt kustfiske. Denna strategi ska struktureras i följande avsnitt, i tillämpliga fall:
 - (a) Anpassning och förvaltning av fiskekapaciteten.
 - (b) Främjande av skonsamma, klimattåliga och koldioxidsnåla fiskemetoder som minimerar skadan på den marina miljön.
 - (c) Förstärkning av sektorns värdekedja och främjande av saluföringsstrategier.
 - (d) Främjande av färdigheter, kunskap, innovation och kapacitetsuppbyggnad.
 - (e) Förbättring av säkerhets- och arbetsförhållanden ombord på fiskefartyg.
 - (f) Ökad överensstämmelse med datainsamlings-, spårbarhets-, övervaknings-, kontroll- och tillsynskrav.
 - (g) Medverkan i den deltagandeinriktade förvaltningen av havsområden, däribland marina skyddsområden och Natura 2000-områden.
 - (h) Diversifiering av verksamheter inom den bredare hållbara blå ekonomin.
 - (i) Kollektiv organisation och kollektivt deltagande i beslutsprocessen och den rådgivande processen.
2. Handlingsplanen ska beakta FAO:s frivilliga riktlinjer för säkerställande av hållbart småskaligt fiske och, i tillämpliga fall, den regionala handlingsplanen från Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet.
3. I syfte att övervaka genomförandet av den strategi som avses i punkt 1 ska det i handlingsplanen fastställas särskilda delmål och mål som är kopplade till relevanta indikatorer som fastställts enligt den övervaknings- och utvärderingsram som avses i artikel 37

Artikel 16

Investeringar i fartyg för småskaligt kustfiske

1. EHFF får stödja följande investeringar med avseende på fartyg för småskaligt kustfiske som tillhör ett flottsegment för vilket den rapport om fiskekapacitet som avses i artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 har visat att det råder balans med de fiskemöjligheter som är tillgängliga för segmentet:
 - (a) Det första förvärv av ett fiskefartyg som görs av en ung fiskare som då ansökan inlämnas är under 40 år gammal och har arbetat minst fem år som fiskare eller har erhållit lämplig yrkesutbildning.

- (b) Ersättning eller modernisering av en huvud- eller hjälpmotor.
- 2. Det fartyg som avses i punkt 1 ska vara utrustat för havsfiske och vara mellan fem och trettio år gammalt.
- 3. Det stöd som avses i punkt 1 b får endast beviljas på följande villkor:
 - (a) Den nya eller moderniserade motorn får inte ha större effekt i kW än den nuvarande motorn.
 - (b) Varje minskning av fiskekapaciteten i kW till följd av ersättningen eller moderniseringen av en huvud- eller hjälpmotor ska strykas permanent från registret över unionens fiskeflotta.
 - (c) Fiskefartygets maskinstyrka ska ha inspekterats fysiskt av medlemsstaten för säkerställande av att den inte överskrider den maskinstyrka som anges i fiskelicensen.
- 4. Inget stöd ska beviljas enligt denna artikel om bedömningen av balansen mellan fiskekapaciteten och fiskemöjligheterna i den senaste rapporten enligt artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 för det flottsegment till vilket fartyget hör inte har utarbetats på grundval av de biologiska och ekonomiska indikatorer samt indikatorer för fartygsutnyttjande som anges i de gemensamma riktlinjer som avses i den förordningen.

AVSNITT 3

SÄRSKILDA STÖDOMRÅDEN

Artikel 17

Förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor

- 1. EHFF får stödja insatser för förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor.
- 2. Om det stöd som avses i punkt 1 beviljas genom ersättning för definitivt upphörande med fiskeverksamhet, ska följande villkor vara uppfyllda:
 - (a) Upphörandet föreskrivs som ett verktyg i en handlingsplan enligt artikel 22.4 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 - (b) Upphörandet uppnås genom skrotning av fiskefartyget eller genom omställning och ombyggnad till annan verksamhet än kommersiellt fiske som är i linje med målen för den gemensamma fiskeripolitiken och de fleråriga planerna.
 - (c) Fiskefartyget är registrerat som aktivt och har bedrivit fiske till havs under minst 120 dagar under vart och ett av de två kalenderår som föregår det år då ansökan om stöd lämnas in.
 - (d) Motsvarande fiskekapacitet har permanent strukits från registret över unionens fiskeflotta, och fiskelicenser och fisketillstånd har också dragits in permanent, i enlighet med artikel 22.5 och 22.6 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 - (e) Stödmottagaren får inte registrera ett nytt fiskefartyg inom fem års tid efter att ha mottagit sådant stöd.
- 3. Stödet för definitivt upphörande med fiskeverksamhet enligt punkt 2 ska genomföras genom finansiering som inte är kopplad till kostnader, i enlighet med artiklarna 46 a

och 89 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser], och ska vara baserat på

- (a) att villkoren är uppfyllda, i enlighet med artikel 46 a i, i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser], och
- (b) att resultaten uppnåtts, i enlighet med artikel 46 a ii, i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på fastställande av de villkor som avses i led a, som ska ha anknytning till genomförandet av bevarandeåtgärder enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1380/2013.

- 4. Inget stöd ska beviljas enligt punkt 2 om bedömningen av balansen mellan fiskekapaciteten och fiskemöjligheterna i den senaste rapporten enligt artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 för det flottsegment till vilket fartyget hör inte har utarbetats på grundval av de biologiska och ekonomiska indikatorer samt indikatorer för fartygsutnyttjande som anges i de gemensamma riktlinjer som avses i den förordningen.

Artikel 18

Exceptionellt upphörande med fiskeverksamhet

- 1. EHHF får stödja en ersättning för exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten som orsakats av något av följande:
 - (a) Bevarandeåtgärder enligt artikel 7.1 a, b, c och j i förordning (EU) nr 1380/2013, eller likvärdiga bevarandeåtgärder antagna av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, när dessa är tillämpliga på unionen.
 - (b) Åtgärder som ska vidtas av kommissionen vid ett allvarligt hot mot de marina biologiska resurserna enligt vad som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 - (c) Avbrytande, på grund av force majeure, av tillämpningen av ett partnerskapsavtal om hållbart fiske eller protokollet till detta.
 - (d) Naturkatastrofer eller miljöölyckor som formellt erkänns som sådana av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.
- 2. Det stöd som avses i punkt 1 får endast beviljas när
 - (a) det berörda fartygets kommersiella verksamhet upphör under minst 90 på varandra följande dagar, och
 - (b) de ekonomiska förlusterna till följd av upphörandet uppgår till mer än 30 % av det berörda företags årsomsättning, beräknat på grundval av företags genomsnittliga omsättning under de tre föregående kalenderåren.
- 3. Det stöd som avses i punkt 1 ska endast beviljas
 - (a) ägare av fiskefartyg som är registrerade som aktiva och har bedrivit fiske till havs under minst 120 dagar under vart och ett av de två kalenderår som föregår det år då ansökan om stöd lämnas in, eller

- (b) fiskare som under minst 120 dagar under vart och ett av de två kalenderår som föregår det år då ansökan om stöd lämnas in har arbetat till sjöss ombord på ett unionsfiskefartyg som berörs av det exceptionella upphörandet.

Hänvisningen till antalet dagar till sjöss i denna punkt ska inte tillämpas på ålfiske.

4. Det stöd som avses i punkt 1 får beviljas under högst sex månader per fartyg under perioden 2021–2027.
5. All fiskeverksamhet som bedrivs av fiskefartyget eller av berörda fiskare ska avbrytas i praktiken under den period som berörs av upphörandet. Den behöriga myndigheten ska förvissa sig om att det berörda fiskefartyget har upphört med all fiskeverksamhet under den period som berörs av det exceptionella upphörandet och att all överkompensation till följd av att fartyget används för andra syften undviks.

Artikel 19

Kontroll och verkställighet

1. EHFF får stödja utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll, som föreskrivs i artikel 36 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som specificeras ytterligare i rådets förordning (EG) nr 1224/2009.
2. Genom undantag från artikel 13 j får det stöd som avses i punkt 1 även omfatta
 - (a) inköp och installation på fartyg av nödvändiga komponenter för obligatorisk fartygsspårning och elektroniska rapporteringssystem som används i kontrollsyfte, endast i fråga om fartyg för småskaligt kustfiske,
 - (b) inköp och installation på fartyg av nödvändiga komponenter för obligatoriska elektroniska fjärrövervakningssystem som används för kontroll av genomförandet av landningsskyldigheten som avses i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - (c) inköp och installation på fartyg av anordningar för obligatorisk kontinuerlig mätning och registrering av framdrivningsmotorns effekt.
3. Det stöd som avses i punkt 1 får också bidra till övervakning till sjöss enligt artikel 28 och till det europeiska samarbetet om kustbevakningsuppgifter enligt artikel 29.
4. Genom undantag från artikel 2 får det stöd som avses i punkt 1 även beviljas för insatser som genomförs utanför unionens territorium.

Artikel 20

Insamling och behandling av data för fiskeriförvaltning och vetenskapliga ändamål

1. EHFF får stödja insamling, förvaltning och användning av data enligt föreskrifterna i artiklarna 25.1, 25.2 och 27 i förordning (EU) nr 1380/2013 och såsom ytterligare specificeras i förordning (EU) 2017/1004, på grundval av de nationella arbetsplaner som avses i artikel 6 i förordning (EU) 2017/1004.
2. Genom undantag från artikel 2 får det stöd som avses i punkt 1 även beviljas för insatser som genomförs utanför unionens territorium.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter med avseende på att fastställa regler om förfaranden, format och tidtabeller för inlämning och godkännande av regionala

arbetsplaner enligt punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 53.2.

4. Kommissionen ska senast den 31 december året före det år då arbetsplanen ska börja tillämpas anta genomförandeakter med avseende på att godkänna eller ändra de arbetsplaner som avses i punkt 1.

Artikel 21

Kompensation för extra kostnader i de yttersta randområdena med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter

1. EHFF får stödja kompensation för extra kostnader som uppstår för stödmottagare inom fiske, odling, beredning och saluföring av vissa fiskeri- och vattenbruksprodukter från de yttersta randområden som avses i artikel 6.2.
2. Varje berörd medlemsstat ska för sina regioner enligt punkt 1, i enlighet med de kriterier som fastställs i punkt 7, upprätta en förteckning över de fiskeri- och vattenbruksprodukter samt de kvantiteter av dessa produkter som kan komma i fråga för kompensation.
3. När medlemsstaterna upprättar förteckningen över och fastställer kvantiteterna enligt punkt 2 ska de beakta alla relevanta faktorer, särskilt behovet av att säkerställa att kompensationen är förenlig med den gemensamma fiskeripolitikens regler.
4. Kompensation får inte beviljas för fiskeri- och vattenbruksprodukter som
 - (a) har fångats av fartyg från tredjeland, med undantag av fiskefartyg som för venezuelansk flagg och bedriver verksamhet i unionens vatten, i enlighet med rådets beslut (EU) 2015/1565³⁰,
 - (b) har fångats av unionsfiskefartyg som inte är registrerade i en hamn i någon av de regioner som avses i punkt 1,
 - (c) som har importerats från tredjeländer.
5. Punkt 4 b ska inte tillämpas, om den befintliga kapaciteten inom beredningsindustrin i det berörda yttersta randområdet överstiger de kvantiteter råmaterial som levereras.
6. Den kompensation som betalas till stödmottagare som utför verksamheter enligt punkt 1 i de yttersta randområdena eller som äger ett fartyg som är registrerat i en hamn i dessa regioner ska, i syfte att undvika överkompensation, beakta följande:
 - (a) För varje fiskeri- eller vattenbruksprodukt eller produktkategori, de extra kostnader som uppstår på grund av de specifika nackdelarna i de berörda regionerna.
 - (b) Eventuella andra typer av offentliga åtgärder som påverkar de extra kostnadernas omfattning.

³⁰ Rådets beslut 2012/2015/EU av den 14 september 2015 om godkännande på Europeiska unionens vägnar av förklaringen om beviljande av fiskemöjligheter i EU:s vatten för fiskefartyg som för Bolivarianska republiken Venezuelas flagg i den exklusiva ekonomiska zonen utanför Franska Guyanas kust (EUT L 244, 14.9.2015, s. 55).

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52, med avseende på fastställandet av kriterier för beräkningen av de extra kostnader som uppstår på grund av de specifika nackdelarna i de berörda regionerna.

Artikel 22

Skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem i havet och i kustnära områden

1. EHFF får stödja åtgärder för skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem i havet och i kustnära områden, inbegripet i inlandsvatten.
2. Det stöd som avses i punkt 1 får omfatta
 - (a) ersättning till fiskare för att ta upp och samla in förlorade fiskeredskap och marint skräp från havet,
 - (b) investeringar i hamnar för att tillhandahålla lämpliga mottagningsanläggningar för förlorade redskap och marint skräp som samlats in från havet,
 - (c) åtgärder för att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön, i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG,
 - (d) genomförande av geografiska skyddsåtgärder som fastställs i artikel 13.4 i direktiv 2008/56/EG,
 - (e) förvaltning, återställande och övervakning av Natura 2000-områden, i enlighet med de prioriterade åtgärdsplaner som fastställts i enlighet med artikel 8.4 i direktiv 92/43/EEG,
 - (f) skyddet av arter inom ramen för direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG, i enlighet med de prioriterade åtgärdsplaner som upprättats enligt artikel 8 i direktiv 92/43/EEG.

KAPITEL III

Prioritering 2: Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet

Artikel 23

Vattenbruk

1. EHFF får stödja främjandet av hållbart vattenbruk i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1380/2013. EHFF får också stödja djurhälsa och djurskydd inom vattenbruket i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429³¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014³².

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/429 av den 9 mars 2016 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 84, 31.3.2016, s. 1).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och

2. Det stöd som avses i punkt 1 ska vara förenligt med de fleråriga nationella strategiska planerna för vattenbruksverksamhetens utveckling som avses i artikel 34.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.
3. Produktiva investeringar i vattenbruk enligt denna artikel får endast stödjas genom sådana finansieringsinstrument som föreskrivs i artikel 52 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] och genom InvestEU, i enlighet med artikel 10 i den förordningen.

Artikel 24

Saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter

EHFF får stödja åtgärder som bidrar till att uppnå målen för den gemensamma marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter som föreskrivs i artikel 35 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som specificeras ytterligare i förordning (EU) nr 1379/2013. Fonden får också stödja åtgärder som främjar saluföringen av, kvaliteten på och mervärdet för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Artikel 25

Beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter

1. EHFF får stödja investeringar i beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter. Sådant stöd ska bidra till att uppnå målen för den gemensamma marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter som föreskrivs i artikel 35 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som specificeras ytterligare i förordning (EU) nr 1379/2013.
2. Stöd enligt denna artikel ska endast beviljas genom sådana finansieringsinstrument som föreskrivs i artikel 52 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] och genom InvestEU, i enlighet med artikel 10 i den förordningen.

KAPITEL IV

Prioritering 3: Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen

Artikel 26

Lokalt ledd utveckling

1. EHFF får stödja hållbar utveckling av lokala ekonomier och lokalsamhällen genom lokalt ledd utveckling enligt artikel 25 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

växtförökningsmaterial, och om ändring av rådets direktiv 98/56/EG, 2000/29/EG och 2008/90/EG, Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002, (EG) nr 882/2004 och (EG) nr 396/2005, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009, och om upphävande av rådets beslut 66/399/EEG, 76/894/EEG och 2009/470/EG (EUT L 189, 27.6.2014, s. 1).

2. I samband med EHFF-stöd ska de lokalt ledda utvecklingsstrategier som avses i artikel 26 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] säkerställa att lokalsamhällena bättre kan utnyttja och dra nytta av de möjligheter som den blå ekonomin erbjuder, genom att ta vara på och stärka miljömässiga, kulturella, sociala och mänskliga resurser.

Artikel 27

Marin vetenskap

EHFF får stödja insamling, förvaltning och användning av data för att förbättra kunskapen om miljöstatus för den marina miljön, i syfte att

- (a) uppfylla kraven om övervakning, utseende av särskilda bevarandeområden och förvaltning enligt direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG,
- (b) stödja fysisk planering i kust- och havsområden (havsplanering) enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU³³,
- (c) öka datakvalitet och datadelning genom det europeiska nätverket för marina observationer och data (EMODnet).

KAPITEL V

Prioritering 4: Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner

Artikel 28

Övervakning till sjöss

1. EHFF får stödja åtgärder som bidrar till att uppnå målen för den gemensamma miljön för informationsutbyte.
2. Genom undantag från artikel 2 får det stöd som avses i punkt 1 även beviljas för insatser som genomförs utanför unionens territorium.

Artikel 29

Samarbete om kustbevakning

1. EHFF får stödja insatser som genomförs av nationella myndigheter och som bidrar till det europeiska samarbetet om kustbevakningsuppgifter enligt artikel 53 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624³⁴, artikel 2b i

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering (EUT L 257, 28.8.2014, s. 135).

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1625³⁵ och artikel 7a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1626³⁶.

2. Stödet för åtgärder enligt punkt 1 får även bidra till utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll enligt de villkor som anges i artikel 19.
3. Genom undantag från artikel 2 får det stöd som avses i punkt 1 även beviljas för insatser som genomförs utanför unionens territorium.

KAPITEL VI

Regler för genomförande inom ramen för delad förvaltning

AVSNITT 1

STÖD FRÅN EHEFF

Artikel 30

Beräkning av extrakostnader och inkomstbortfall

Stöd som beviljas på grundval av extrakostnader eller inkomstbortfall ska beviljas enligt i någon av de former som avses i artikel 46 leden a, c, d och e i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 31

Fastställande av samfinansieringssatser

EHEFF:s högsta samfinansieringssats per stödområde fastställs i bilaga II.

Artikel 32

Stödnivå för offentligt stöd

1. Medlemsstaterna ska tillämpa en maximal stödnivå på 50 % av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen.
2. Genom undantag från punkt 1 har särskilda maximala stödnivåer fastställts för vissa stödområden och vissa typer av insatser, och de anges i bilaga III.
3. När en insats faller inom ramen för flera av raderna 2–16 i bilaga III, ska den högsta maximala stödnivån tillämpas.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1625 av den 14 september 2016 om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EUT L 251, 16.9.2016, s. 77).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1626 av den 14 september 2016 om ändring av rådets förordning (EG) nr 768/2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske (EUT L 251, 16.9.2016, s. 80).

4. När en insats faller inom ramen av en eller flera av raderna 2–16 i bilaga III och den samtidigt faller inom ramen för rad 1, ska den maximala stödnivå som anges i rad 1 tillämpas.

AVSNITT 2

EKONOMISK FÖRVALTNING

Artikel 33

Avbrott i betalningsfristen

1. I enlighet med artikel 90.4 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] får kommissionen avbryta betalningsfristen för hela eller en del av en betalningsansökan om det finns bevis för bristande efterlevnad, från en medlemsstats sida, av tillämpliga regler inom den gemensamma fiskeripolitiken, om den bristande efterlevnaden kan komma att påverka de utgifter i en betalningsansökan för vilken den mellanliggande betalningen begärs.
2. Före det avbrott som avses i punkt 1 ska kommissionen informera den berörda medlemsstaten om bevisen för bristande efterlevnad och medlemsstaten ska ges möjlighet att inkomma med synpunkter inom en rimlig tidsfrist.
3. Det avbrott som avses i punkt 1 ska vara proportionellt, med hänsyn till den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad, varaktighet och upprepning.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på fastställandet av sådana fall av bristande efterlevnad som avses i punkt 1.

Artikel 34

Innehållande av betalningar

1. I enlighet med artikel 91.3 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] får kommissionen anta genomförandeakter med avseende på att hålla inne alla eller en del av de mellanliggande betalningarna inom ramen för programmet i fall av bristande efterlevnad, från en medlemsstats sida, av tillämpliga regler inom den gemensamma fiskeripolitiken, om den allvarliga bristande efterlevnaden kan komma att påverka de utgifter i en betalningsansökan för vilken den mellanliggande betalningen begärs.
2. Före det innehållande som avses i punkt 1 ska kommissionen informera medlemsstaten om att kommissionen anser att det föreligger ett fall av bristande efterlevnad av de tillämpliga reglerna inom den gemensamma fiskeripolitiken och ge medlemsstaten möjlighet att inkomma med synpunkter inom en rimlig tidsfrist.
3. Det innehållande som avses i punkt 1 ska vara proportionellt, med hänsyn till den allvarliga bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad, varaktighet och upprepning.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på fastställandet av sådana fall av allvarlig bristande efterlevnad som avses i punkt 1.

Artikel 35

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. I enlighet med artikel 97.4 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska medlemsstaterna tillämpa finansiella korrigeringar i fall av underlåtenhet att uppfylla de skyldigheter som anges i artikel 12.2 i denna förordning.
2. För de fall av finansiella korrigeringar som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna fastställa korrigeringens belopp, som ska stå i proportion till arten, svårighetsgraden, varaktigheten och upprepningen av stödmottagarens överträdelse eller straffbara gärning och omfattningen av EHFF:s bidrag till stödmottagarens ekonomiska verksamhet.

Artikel 36

Kommissionens finansiella korrigeringar

1. I enlighet med artikel 98.5 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska kommissionen anta genomförandeakter med avseende på att göra finansiella korrigeringar genom att ställa in hela eller en del av unionens bidrag till ett program om den, efter att ha vidtagit nödvändig granskning, drar följande slutsats:
 - (a) Det finns utgifter i en betalningsansökan som påverkas av fall där stödmottagaren inte respekterar skyldigheterna enligt artikel 12.2 och som inte har korrigerats av medlemsstaten innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.
 - (b) Utgifter som ingår i en betalningsansökan påverkas av fall av allvarlig bristande efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler från medlemsstatens sida, vilka har lett till innehållande av betalning enligt artikel 34, och den berörda medlemsstaten kan fortfarande inte visa att den har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de tillämpliga reglerna kommer att följas och upprätthållas i framtiden.
2. Vid fastställande av korrigeringsbeloppet ska kommissionen ta hänsyn till arten, svårighetsgraden, varaktigheten och upprepningen av medlemsstatens eller stödmottagarens allvarliga bristande efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler samt omfattningen av EHFF:s bidrag till den berörda stödmottagarens ekonomiska verksamhet.
3. Om det inte är möjligt att exakt fastställa storleken på de utgifter som är kopplade till medlemsstatens bristande efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler, ska kommissionen tillämpa en schablonsats eller göra en extrapolerad finansiell korrigering i enlighet med punkt 4.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på att fastställa kriterier för fastställandet av nivån för den tillämpliga finansiella korrigeringen och kriterier för tillämpningen av schablonbelopp eller extrapolerad finansiell korrigering.

AVSNITT 3

ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING

Artikel 37

Övervaknings- och utvärderingsram

1. Indikatorer för rapportering om EHFF:s framsteg mot att uppfylla prioriteringarna i artikel 4 anges i bilaga I.
2. I syfte att säkerställa en effektiv bedömning av EHFF:s framsteg mot att uppnå prioriteringarna, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 52, med avseende på att ändra bilaga I för att se över eller komplettera indikatorerna när så anses nödvändigt och med avseende på att ändra denna förordning genom bestämmelser om upprättandet av en ram för övervakning och utvärdering.

Artikel 38

Årlig prestationsrapport

1. I enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska varje medlemsstat lämna in en årlig prestationsrapport till kommissionen senast en månad före det årliga översynsmötet. Den första rapporten ska lämnas in 2023 och den sista 2029.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska beskriva de framsteg som sker i programgenomförandet och när det gäller att uppnå de delmål och mål som avses i artikel 12 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Den ska även beskriva eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att åtgärda problemen.
3. Den rapport som avses i punkt 1 ska granskas under det årliga översynsmötet, i enlighet med artikel 36 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter med avseende på att fastställa regler för hur de uppgifter som avses i punkt 1 a ska presenteras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 53.2.

AVDELNING III: STÖD INOM RAMEN FÖR DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 39

Geografiskt tillämpningsområde

Genom undantag från artikel 2 får stöd enligt denna avdelning även beviljas för insatser utanför unionens territorium, med undantag för tekniskt stöd.

KAPITEL I

Prioritering 1: Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser

Artikel 40

Genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken

EHFF ska stödja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken genom följande:

- (a) Tillhandahållande av vetenskapliga utlåtanden och vetenskaplig kunskap i syfte att främja sunda och effektiva fiskeriförvaltningsbeslut inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet genom expertdeltagande i vetenskapliga organ.
- (b) Utveckling och genomförande av unionen system för fiskerikontroll som föreskrivs i artikel 36 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som specificeras ytterligare i förordning (EG) nr 1224/2009.
- (c) De rådgivande nämndernas funktion, vilka är nämnder som inrättats i enlighet med artikel 43 i förordning (EU) nr 1380/2013 och har ett mål som omfattas av och stöder den gemensamma fiskeripolitiken.
- (d) Frivilliga bidrag till verksamheten i internationella organisationer som hanterar frågor som rör fisket, i enlighet med artiklarna 29 och 30 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 41

Främjande av rena och sunda hav

1. EHFF ska stödja främjandet av rena och sunda hav, inbegripet genom åtgärder för att stödja genomförandet av direktiv 2008/56/EG och åtgärder för att säkerställa förenligheten med målet att uppnå en god miljöstatus enligt artikel 2.5 j i förordning (EU) nr 1380/2013, och genomförandet av en Europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi.
2. Det stöd som avses i punkt 1 ska vara förenligt med unionens miljölagstiftning, i synnerhet med målet att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus enligt vad som föreskrivs i artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG.

KAPITEL II

Prioritering 2: Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet

Artikel 42

Marknadsinformation

EHFF ska stödja utarbetande och spridning av marknadsinformation om fiskeri- och vattenbruksprodukter i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) nr 1379/2013.

KAPITEL III

Prioritering 3: Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen

Artikel 43

Havspolitik och utveckling av en hållbar blå ekonomi

EHFF ska stödja genomförandet av havspolitiken genom följande:

- (a) Främjande av en koldioxidsnål och klimattålig hållbar blå ekonomi.
- (b) Främjande av en integrerad styrning och förvaltning av havspolitiken, bland annat genom fysisk planering i kust- och havsområden, havsområdsstrategier och regionalt samarbete i havsfrågor.
- (c) Förbättrad överföring och förbättrat utnyttjande av forskning, innovation och teknik i den hållbara blå ekonomin, inbegripet genom det europeiska nätverket för marina observationer och datainsamling (EMODnet).
- (d) Förbättrad kompetens inom det maritima området, ökad kunskap om haven och ökad delning av socioekonomiska data om den hållbara blå ekonomin.
- (e) Framtagande av projektöversikter och innovativa finansieringsinstrument.

KAPITEL IV

Prioritering 4: Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner

Artikel 44

Sjöfartsskydd och sjöövervakning

EHFF ska stödja främjandet av sjöfartsskydd och sjöövervakning, inbegripet genom datautbyte, samarbete om kustbevakningsuppgifter och mellan organ samt kampen mot brottlighet och olaglig verksamhet till sjöss.

Artikel 45

Internationell världshavsförvaltning

EHFF ska stödja genomförandet av politiken för internationell världshavsförvaltning genom följande:

- (a) Frivilliga bidrag till internationella organisationer som är verksamma inom havsförvaltningsområdet.
- (b) Frivilligt samarbete med och samordning mellan internationella forum, organ och institutioner inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention, Agenda 2030 för hållbar utveckling och andra relevanta internationella avtal, överenskommelser eller partnerskap.
- (c) Genomförande av världshavspartnerskap mellan unionen och relevanta världshavsaktörer.
- (d) Genomförande av relevanta internationella avtal, överenskommelser och instrument som syftar till att främja en bättre världshavsförvaltning såväl som att utveckla åtgärder, verktyg och kunskap som möjliggör säkra, trygga och rena världshav som förvaltas på ett hållbart sätt.
- (e) Genomförande av relevanta internationella avtal, åtgärder och verktyg för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
- (f) Internationellt samarbete om och framtagande av världshavsforskning och världshavsdata.

KAPITEL V

Regler för genomförande inom ramen för direkt och indirekt förvaltning

Artikel 46

Former för unionsfinansiering

1. EHFF får tillhandahålla finansiering i någon av de former som anges förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget], i synnerhet upphandling enligt avdelning VII i den förordningen och bidrag enligt avdelning VIII i den förordningen. Fonden kan också tillhandahålla finansiering i form av finansiella instrument inom blandfinansieringsinsatser, i enlighet med artikel 47.
2. Utvärderingen av förslagen om bidrag får genomföras av oberoende experter.

Artikel 47

Blandfinansieringsinsatser

Blandfinansieringsinsatser inom ramen för EHFF ska genomföras i enlighet med förordning (EU) [förordning om InvestEU] och avdelning X i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget].

Artikel 48

Utvärdering

1. Utvärderingar ska utföras i god tid för att kunna användas i beslutsprocessen.
2. En interimsutvärdering av stödet enligt avdelning III ska göras när det föreligger tillräcklig information om genomförandet, dock senast fyra år efter det att stödet började genomföras.
3. Vid utgången av stödets genomförandeperiod, dock senast fyra år efter denna, ska en slutlig utvärderingsrapport om stödet enligt avdelning III utarbetas av kommissionen.
4. Kommissionen ska överlämna slutsatsen från dessa utvärderingar tillsammans med sina egna kommentarer till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 49

Revision

Revisioner av användningen av unionens medel som utförts av personer eller enheter, även av andra än de som fått uppdraget av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran som avses i artikel 127 i förordning (EU)[förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget].

Artikel 50

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende EHFF och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats EHFF ska också bidra till den gemensamma spridningen av information om unionens politiska prioriteringar, i den mån de berör de prioriteringar som avses i artikel 4.

Artikel 51

Stödberättigade enheter

1. Utöver de kriterier för stödberättigande som anges i artikel 197 i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] ska de kriterier som fastställs i punkterna 2–3 tillämpas.
2. Följande enheter kan komma i fråga för stöd:
 - (a) Rättsliga enheter som är etablerade i en medlemsstat eller i ett tredjeland som anges i arbetsprogrammet enligt de villkor som anges i punkterna 3 och 4.
 - (b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.
3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.
4. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland som inte är knutet till programmet bör i princip själva bära kostnaderna för sitt deltagande.

AVDELNING IV: FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 52

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12, 17, 21, 33, 34, 36, 37 och 55 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2027.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 12, 17, 21, 33, 34, 36, 37 och 55 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12, 17, 21, 33, 34, 36, 37 eller 55 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 53

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för Europeiska havs- och fiskerifonden. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³⁷.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

AVDELNING V: SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 54

Upphävande

1. Förordning (EU) nr 508/2014 ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2021.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 55

Övergångsbestämmelser

1. I syfte att underlätta övergången från det stödsystem som fastställs i förordning (EU) nr 508/2014 till det system som fastställs genom denna förordning ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på att fastställa de villkor enligt vilka det stöd som godkänts av kommissionen inom ramen för förordning (EU) nr 508/2014 får integreras med det stöd som föreskrivs i denna förordning.
2. Denna förordning ska inte påverka fortsatt genomförande eller ändringar av de berörda åtgärderna fram till dess att de har avslutats, enligt förordning (EU) nr 508/2014, vilken ska fortsätta att tillämpas för de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.
3. Ansökningar i enlighet med förordning (EU) nr 508/2014 ska förbli giltiga.

Artikel 56

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Finansieringsöversikt för rättsakt

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

1.2. Berörda politikområden

Den gemensamma fiskeripolitiken, havsförvaltning och internationell världshavsförvaltning

1.3. Förslaget eller initiativet avser

X en ny åtgärd

en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁸

en förlängning av en befintlig åtgärd

en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Stödet från EHFF bör säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Det bör även främja en hållbar utveckling av den hållbara blå ekonomin och bidra till att unionens internationella åtaganden på området världshavsförvaltning uppfylls

I artikel 42 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken föreskrivs att unionens ekonomiska bistånd inom ramen för EHFF måste vara villkorat till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. Därför bör ansökningar från stödmottagare som inte uppfyller tillämpliga regler enligt den gemensamma fiskeripolitiken inte kunna godtas. Utöver detta bör kommissionen ges befogenheter att vidta åtgärder mot medlemsstater som inte följer den gemensamma fiskeripolitikens regler.

1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Den gemensamma fiskeripolitiken är inte ett område där unionen har exklusiva befogenheter. Det krävs därför en åtgärd från unionens sida eftersom denna

³⁸ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

gemensamma politik innebär skyldigheter för medlemsstaterna. Ett ekonomiskt stöd för att hjälpa dem att uppfylla sina skyldigheter är avgörande för att unionen mål inom ramen för policyn ska kunna uppnås, dvs. hållbar användning av hav och oceaner. Stöd behövs på områden som anpassning av fiskeflottornas kapacitet, investering i hälsa och säkerhet ombord, utveckling av vetenskapliga kunskaper och utlåtagande om fiskbestånd och förbättring av kontroller till sjöss och i hamnar.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Det övergripande målet för det framtida stödet för fiskeri- och havspolitikerna är att bidra till att den gemensamma fiskeripolitikens mål uppnås och möjliggöra tillväxt för en hållbar blå ekonomi. Att uppnå ett hållbart fiske kan få sociala konsekvenser för kustsamhällen på kort till medellång sikt vilket kräver begränsningsåtgärder. Detta är särskilt viktigt för kustsamhällen som är beroende av fisket, i synnerhet i områden där fiskesektorn fortfarande har allvarliga problem (t.ex. Medelhavet och Svarta havet); där en politik på unionsnivå kan ge ett verkligt mervärde, också med beaktande av unionens exklusiva befogenheter när det gäller fiskeriförvaltning.

Medlemsstaterna har inte möjlighet att hantera dessa utmaningar på ett tillfredsställande sätt var för sig. Unionens åtgärder ger en säker källa till stabil tillväxtfrämjande investeringar. Många anläggningar för vattenbruk i havet verkar i marina ekosystem som går över nationella gränser och den fysiska planeringen i havet kräver samordnad planering på unionsnivå. Kontroll och verkställighet, samt datainsamling och vetenskapliga utlåtanden är väsentliga element för ett ändamålsenligt genomförande av den gemensamma fiskeripolitikerna. Denna verksamhet som samordnas och samfinansieras på unionsnivå utgör betydande besparingar och synergimöjligheter när det gäller kostnader och efterlevnad jämfört med en modell där sådan verksamhet skulle utföras enbart av medlemsstaterna.

Havspolitikerna och utvecklingen av en hållbar blå ekonomi är till naturen sektorsövergripande och gränsöverskridande, t.ex. genom utvecklingen av havsområdesstrategier som omfattar flera medlemsstater och lämpliga partnerländer, och därigenom ökas effektiviteten när det gäller fondutnyttjandet, tillämpningen av regler och olika organs/institutioners deltagande och det går att undvika överlappning. Det är sannolikt att åtgärder på unionsnivå kommer att ge tydliga fördelar jämfört med åtgärder enbart på medlemsstats- eller regional nivå. Inom marin vetenskap samlas data och dessa görs tillgängliga över hela unionen (den gemensamma miljön för informationsutbyte tillhandahåller t.ex. en europeisk miljö för havsövervakning), och samarbetet om kustbevakningsuppgifter (på unionsnivå och havsområdesnivå) mellan byråer och medlemsstaterna ökar ändamålsenligheten och effektiviteten i insatserna till sjöss.

Den fysiska planeringen i kust- och havsområden är ett sätt att bättre samordna det gemensamma europeiska havsområdet och säkerställa samstämmighet över gränserna (inom och utanför unionen). Inom sektorerna i den blå ekonomin, som t.ex. havsenergi, kommer samordningen av verksamheter knutna till forskning att påskynda utvecklingen, till exempel genom att uppnå den kritiska massa som krävs för investeringar och för utveckling av marknaden. Finansiering på unionsnivå stöder drivkrafterna bakom sådan innovation som hjälper Europas havsindustri att växa och blomstra.

I linje med sina internationella åtaganden att bevara och nyttja haven på ett hållbart sätt, inklusive målen enligt Agenda 2030 för hållbar utveckling, är kommissionen väl lämpad att utforma internationell världshavsförvaltning på grundval av sin erfarenhet

när det gäller att utarbeta en hållbar strategi för havsförvaltning, främst genom sin miljöpolitik (särskilt ramdirektivet om en marin strategi), den integrerade havspolitik (särskilt direktivet om fysisk planering i kust- och havsområden), den reformerade gemensamma fiskeripolitiken, åtgärderna mot olagligt, oreglerat och orapporterat fiske och de många bilaterala avtal och multilaterala avtal den är part i.

Vidare har Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd identifierat Cise och samarbetet mellan EFCA, Emsa och Frontex i form av en europeisk gräns- och kustbevakningsfunktion som nyckeln till att skapa resultat i fråga om dessa mål.

På alla de områden som anges ovan kan en sammanslagning av resurser ge resultat som inte kan åstadkommas genom finansiering på nationell nivå.

1.4.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Ett samråd med berörda parter visade på en allmän enighet på följande områden:

- Nästan alla berörda parter uttryckte en stark önskan om kontinuitet och det finns ett tydligt behov av ett specialanpassat finansieringsinstrument i framtiden för fiskeri- och havspolitik, som möjliggör fortsatt arbete för att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål och ta vara på den hållbara blå ekonomins möjligheter.
- Medlemsstaterna var överens om att målen för fonden efter 2020 bör vara att stödja miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet. Att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål sattes upp som en prioritet för den kommande fondperioden.
- Genom samråden kom de berörda parterna fram till att ett av EHFF:s största misslyckanden under perioden 2014–2020 var att fonden fungerar långsamt och att de operativa programmen genomförs sent, vilket främst berott på det sena godkännandet av den rättsliga ramen. Detta, tillsammans med den allt för föreskrivande lagstiftningen på unionsnivå, stelhet och avsaknad av flexibilitet när det gäller tolkningen och alldeles för stor fokus på stödberättigande snarare än på att uppnå mål och målsättningar är den utmaning som medlemsstaterna står inför. Majoriteten av de berörda parterna lade fram önskemål om minskad komplexitet och en enklare rättslig ram i detta avseende.
- Ett brett samförstånd kunde konstateras mellan de berörda parter som efterlyser en större förenkling på alla nivåer (både på unionsnivå och nationell nivå) vad gäller genomförandet av EHFF i syfte att upprätthålla en viss nivå av stabilitet. Åsikterna gick däremot isär när det gäller hur man ska hitta den rätta balansen mellan en större tonvikt på resultatorientering och att minska den administrativa bördan för stödmottagare och förvaltningar samtidigt som man garanterar korrekta utgifter.
- I sina bidrag till samrådet noterade medlemsstaterna att övervaknings- och utvärderingssystemen spelar en central roll när det gäller att visa fondens ändamålsenlighet, då de ger information om de orsaker som ligger bakom utvecklingen inom fiskerisektorn och hållbara sektorer inom den blå ekonomin.
- En polarisering kunde konstateras när det gäller åsikterna om stödet till fiskeflottorna, med ungefär en lika stor del berörda parter för som emot fortsatta flottåtgärder.
- När det gäller vattenbrukssektorn var alla berörda parter överens om att det krävs mer arbete för att förenkla administration och lagstiftning i syfte att

minska tillståndsförfarandenas längd utan att för den skull göra avkall på de höga standarder för miljö- och konsumentskydd och djurhälsa som fastställs i unionsrätten. De bekräftade återigen att de administrativa bördorna fortsätter att vara det största hindret för sektorns utveckling, tillsammans med förfarandereglerna (för både tillståndsgivning och tillgång till finansiering) som är alltför komplexa. Elva medlemsstater uttryckte också ett starkt stöd för ett fortsatt stöd från unionen till vattenbruket i nästa fond, i synnerhet till sötvattenbruket.

- När det gäller det småskaliga kustfisket och fisket i de yttersta randområdena var medlemsstaterna positiva till att tillämpa ett mer riktat och skraddarsytt stöd och att fortsätta att tillämpa en hög stödnivå och möjliggöra mer fördelaktig behandling genom förskottbetalningar. Ekonomisk förmånsbehandling av det småskaliga kustfisket, inklusive inlandsfisket, bör behållas efter 2020 enligt vissa medlemsstater. De berörda parterna erkände också att det behövs flexibilitet för att ta hänsyn till lokala särdrag och för att underlätta generationsskiftet inom en åldrande arbetskraft.
- Alla medlemsstater och berörda parter ansåg att stödet till datainsamling, fiskerikontroll och -tillsyn samt stödet till producentorganisationer skulle fortsätta att ingå i fiskerifonden inom ramen för delade förvaltning.
- Att stärka unionens insatser genom EHFF på skilda områden inom havspolitikerna (utbildning, fysisk planering i kust- och havsområden, sjösäkerhet och -övervakning, finansiering av innovativa projekt osv.) ansågs tillföra ett mervärde för Europa och för regionerna av en rad berörda parter. Med beaktande av att den blå ekonomin utvecklas i en mycket komplex miljö bör komplementariteten mellan olika instrument säkerställas ytterligare, i syfte att undvika dubbelarbete och fragmentering.
- En majoritet berörda parter erkände också den viktiga roll som den lokalt ledda utvecklingen har för kustområdena när det gäller att anta lokala lösningar på lokala problem och erkände den som en värdefull möjlighet för fiskeri- och vattenbrukssektorerna att spela en aktiv roll i lokal förvaltning och lokala förvaltningsfrågor. Många berörda parter skulle önska att den lokalt ledda utvecklingen fick en större roll i utvecklingen av den hållbara blå ekonomin på lokal nivå.

1.4.4. *Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter*

Kommissionen antog ett förslag till en förordning om gemensamma bestämmelser för att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stödet från fonder som omfattas av delad förvaltning, vars huvudsyfte är att göra det enklare att nå politiska resultat på ett enhetligt sätt. Denna förordning om gemensamma bestämmelser gäller för den del av EHFF som omfattas av delad förvaltning.

Fondernas mål kompletterar varandra och fonderna förvaltas enligt samma förvaltningsmetoder. Därför anges i förordningen om gemensamma bestämmelser en rad gemensamma mål och allmänna principer som partnerskap och flernivåstyrning. Den förordningen innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer resultatriktade. Därför omfattar den också de nödvändiga villkoren, en resultatöversyn samt bestämmelser

om övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs också gemensamma bestämmelser i fråga om reglerna för stödberättigande, och särskilda arrangemang definieras för finansieringsinstrument, användning av InvestEU, lokalt ledd utveckling och ekonomisk förvaltning. En del förvaltnings- och kontrollbestämmelser är också gemensamma för alla fonder.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

X begränsad varaktighet

– X Förslaget eller initiativet ska gälla från den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2027

– Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ

obegränsad varaktighet

– Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad(e) metod(er) för genomförandet³⁹

X Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

– X av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer

– X av genomförandeorgan

X Delad förvaltning med medlemsstaterna

X Indirekt förvaltning genom delegering till

– tredjeländer eller organ som de har utsett

– internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– EIB och Europeiska investeringsfonden

– X organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

– offentligrättsliga organ

– privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

– organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

– personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten

– Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

[...]

[...]

³⁹ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:

<https://myintracom.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) kommer tillsammans med övriga fonder som omfattas av delad förvaltning att arbeta inom en gemensam ram: *förordningen om gemensamma bestämmelser*.

Genomförandet kommer främst att ske inom ramen för delad förvaltning och direkt förvaltning, och undantagsvis inom ramen för indirekt förvaltning genom unionens organ. Förordningen om gemensamma bestämmelser är endast tillämplig på den EHFF-komponent som omfattas delad förvaltning.

I. DELAD FÖRVALTNING

De närmare reglerna för övervakning och rapportering anges i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Som komplement till den ram som anges i förordningen om gemensamma bestämmelser kommer EHFF att bygga vidare på de starka sidorna i det gemensamma systemet för utvärdering och övervakning (CMES) som infördes under programperioden 2014–2020.

För den kommande programperioden kommer gemensamma politiska mål att anges i förordningen om gemensamma bestämmelser tillsammans med prioriteringar och särskilda mål för varje fond. Dessa prioriteringar och mål kommer att uppnås genom programmen. En förenklad interventionslogik som bygger på den nuvarande modellen och stärker den nuvarande resultatorienteringen kommer att byggas kring tre nivåer: fondnivån (politiska mål som är gemensamma för alla fonder), politikområdesnivån (fiskeri- och havspolitik) och insatser på medlemsstatsnivå. Målen för de första två nivåerna kommer att fastställas. Den förvaltande myndigheten kommer att fastställa sina riktmärken för de resultatindikatorer som är kopplade till de särskilda och allmänna målen.

Insatserna kommer att förvaltas på medlemsstatsnivå. Varje insats kommer att vara kopplad till ett stödområde (företagsstöd, innovation, miljö etc.) för vilket särskilda resultatindikatorer kommer att anges. På detta sätt kommer kommissionen och medlemsstaterna att kunna rapportera om många av de önskade dimensionerna (bidrag till unionens allmänna mål, EHFF-prioriteringar, typ av insats, budgetstorleken för insatserna, etc.).

Mål kommer att rapporteras genom plattformen Infosys när det gäller ett begränsat antal resultatindikatorer, varav vissa kommer att användas som nyckelprestationsindikatorer. Medlemsstaterna kommer att överföra kvantitativa data (i synnerhet output och resultat) elektroniskt, sex gånger om året (i stället för en gång i årsrapporten).

En särskild årlig prestationsrapport för EHFF om uppnåendet av delmål och mål kommer att krävas av varje medlemsstat.

II. DIREKT FÖRVALTNING

Kommissionen ska anta årliga arbetsprogram för åtgärder som genomförs inom ramen för direkt förvaltning genom genomförandeakter.

Utvärderingar ska göras i tillräckligt god tid för att kunna beaktas i beslutsprocessen. En interimsutvärdering av programmet kommer att utföras när tillräcklig information finns tillgänglig om genomförandet av programmet.

Efter genomförandeperiodens slut kommer en slutlig utvärderingsrapport av EHFF:s resultat och långsiktiga effekter inom ramen för direkt förvaltning att färdigställas.

III. INDIREKT FÖRVALTNING

Som en undantagsåtgärd får EHFF stödja Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån genom bidrag så att relevant byrå kan genomföra stödåtgärder på sjöövervaknings- och sjösäkerhetsområdet.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

FÖRVALTNINGSMETODER

Den dubbla förvaltningsmetoden (delad och (in-)direkt förvaltning) gör det möjligt att dra nytta av redan vunna erfarenheter vilket i stort sett är vad som efterfrågas av berörda parter. Som en del av fonderna kommer merparten av den framtida finansieringen att fortsätta att genomföras inom ramen för delad förvaltning. Eftersom målet är att stödja anpassningsbara processer inom en viss sektor, investeringar i företag och bevarande av miljöresurser, bör finansieringen ligga så nära lokala och nationella realiteter som möjligt och fungera som ett komplement till nationell politik och finansiering. Policyutvecklingsstöd genom direkt förvaltning är ett effektivt verktyg för att genomföra den underliggande gemensamma fiskeripolitiken (GFP), som en gemensam unionspolicy, vilket får en omedelbar verkan för de aktuella sektorerna, utöver ytterligare möjliggörande havspolitik verksamhet tillsammans med verksamhet inom ramen för internationell havsförvaltning.

BETALNINGSVILLKOR (delad förvaltning)

Finansiella instrument (lån och garantier) väntas få en mer framträdande roll. En ökad användning av förenklade kostnadsalternativ (schablonbelopp, standardbelopp och enhetskostnader) skulle kunna bidra till att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna. Dessutom kan ekonomiskt stöd även i fortsättningen baseras på faktiska kostnader och utgifter som attesterats av medlemsstaterna (utan att det påverkar användningen av förenklade kostnadsalternativ). När det gäller stöd för definitivt upphörande med fiskeverksamhet, kommer det ekonomiska stödet att baseras på uppfyllandet av villkor. En delegerad akt som fastställer vilka villkor som ska vara kopplade till genomförandet av dessa bevarandeåtgärder kommer att antas.

KONTROLLSTRATEGI

Såsom föreskrivs i förordningen om gemensamma bestämmelser kommer antalet kontroller och revisioner att minskas avsevärt. Detta kommer att minska den administrativa bördan för myndigheter som förvaltar programmen och för stödmottagare. Detta kommer att uppnås genom att utöka principen om samordnad revision, färre kontroller och en förbättrad proportionell strategi baserad på välfungerande nationella system med ett arrangemang som garanterar en minimirevisionsnivå, i kvalitetssäkringssyfte

- delad förvaltning

Kontrollmekanism

För varje program ska medlemsstaterna utse en förvaltningsmyndighet och en revisionsmyndighet och de kan utse en eller flera förmedlande organ som utför vissa uppgifter under myndighetens ansvar. Dessutom ska medlemsstaterna utse en redovisningstjänst som de kan anförtro den förvaltande myndigheten eller ett annat organ.

Den förvaltande myndigheten kommer att ha ansvar för att övervaka programgenomförandet. Detta omfattar i synnerhet att väja ut insatser, genomföra förvaltningskontroller, bistå övervakningskommittén i dess arbete, övervaka de förmedlande organen och registrera och lagra relevanta data i elektroniska system.

Redovisningstjänsten kommer att ha ansvaret för att upprätta och lämna in betalningsansökningar till kommissionen samt att upprätta räkenskaper och registrera alla delar av räkenskaperna i ett elektroniskt system.

Revisionsmyndigheten kommer att ha ansvaret att utföra systemrevisioner och insatsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar på ett effektivt sätt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta. I detta syfte kommer den att vara skyldig att utarbeta en revisionsstrategi baserad på riskbedömning, med beaktande av beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemet. Den ska upprätta och till kommissionen överlämna ett årligt revisionsuttalande som ska täcka räkenskapernas fullständighet, sanningsenlighet och korrekthet, lagligheten och korrektheten hos de utgifter som redovisats i räkenskaperna och hos förvaltnings- och kontrollsystemet, samt en underliggande årlig rapport.

Betalningsavbrott och tillfälligt inställande av utbetalningar

Den ansvariga delegerade utanordnaren har möjlighet att avbryta betalningsfristen för en mellanliggande utbetalning om det finns bevis för att en medlemsstat har underlåtit att följa den gemensamma fiskeripolitikens regler. Mer allvarliga underlåtelser från medlemsstaternas sida att uppfylla sina skyldigheter hanteras genom tillfälligt inställande av betalningar, en åtgärd som inte kommer att hävas förrän den berörda medlemsstaten har vidtagit lämpliga korrigerande åtgärder. I extremfall kan unionens bidrag till programmet strykas.

Finansiella korrigeringar

Det är medlemsstaterna som i första hand har ansvar för att identifiera och återkräva felaktigt utbetalda belopp och för eventuella finansiella korrigeringar, men kommissionen har också befogenhet att göra korrigeringar. Vid sådana korrigeringar förväntas kommissionen ta hänsyn till vilken typ av oriktighet det är fråga om, hur allvarlig oriktigheten är samt till vilka finansiella följder den får.

Kommissionens revisioner

Under hela genomförandeperioden utför GD MARE:s sektor för efterhandsrevision systemrevision med substansgranskning för att säkra att systemen fungerar effektivt. Man uppmanar även medlemsstaterna att åtgärda eventuella svagheter i systemen och eventuella oriktiga utgifter som identifierats. Kommissionen använder både sina egna revisionsresultat och de revisionsresultat som erhållits av de nationella revisionsmyndigheterna. Revisionerna väljs ut på grundval av en riskbedömning.

- direkt förvaltning

För närvarande har en väsentlig del av den direkta förvaltningen av EHFF delegerats till Easme. Under nästa programperiod väntas EHFF delegera ytterligare förvaltningsverksamhet.

En kombination av kontroller i förebyggande, felsökande och korrigerande syfte ingår i processerna för programplanering och annan planering, utförande och övervakning, förvaltning och rapportering, i syfte att säkerställa en effektiv begränsning av ekonomiska risker och förvaltningsrisker. Alla utgifter kontrolleras innan de godkänns för att säkra att de är förenliga med gällande lagstiftning och att de föreslagna utgifterna är stödberättigande.

- (1) De operativa avdelningarna kontrollerar alla utgiftsdeklarationer mot kommissionens finansieringsbeslut och relevant program så att det kan säkerställas att utgifterna är stödberättigande och konsekventa.
- (2) Innan åtaganden och utbetalningar godkänns görs en förhandskontroll av transaktionen vilken jämförs med de kontroller som har gjorts av inskickade uppgifter och kvitton så att det kan säkras att ansökan om ersättning är korrekt.
- (3) För att motverka oriktigheter genomför kommissionen kontrollbesök på plats varvid man kontrollerar att programmen faktiskt genomförs och att kostnaderna verkligen är stödberättigande innan utbetalning görs.
- (4) Utöver förhandskontrollerna avseende finansiella transaktioner gör generaldirektoratet hundraprocentiga förhandskontroller av handlingar och förfaranden i samband med offentliga upphandlingar och bidrag

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Delad förvaltning

De viktigaste risker som identifierats för genomförandet av budgeten enligt delad förvaltning:

(1) Förhandling och bedömning/godkännande av utgiftsförslag:

Risk: De finansierade operativa programmen (OP) återspeglar inte politiska mål eller prioriteringar på ett lämpligt sätt.

Skadebegränsning: interna samråd, hierarkisk validering inom varje OP, samråd mellan avdelningar (inklusive alla berörda generaldirektorat) och antagande genom kommissionsbeslut, när så föreskrivs i unionsrätten.

(2) Genomförande av insatser (medlemsstater):

Risk: De periodiska kostnadsredovisningar som lämnas in till kommissionen kan innehålla utgifter som är oriktiga eller som strider mot unionens och/eller nationella lagstiftning och regler för stödberättigande.

Skadebegränsning: förvaltningskontroller: kontroller på primär nivå som utförs av för programmet ansvariga myndigheter eller organ, redovisningstjänstens årsredovisning, revisionsmyndigheternas revisionsuttalande och årsrapport.

(3) Övervakning och kontroll av utförandet, inklusive efterhandskontroller

Risk: förvaltningskontroller och medlemsstaternas efterföljande revision/kontroller har inte lett till att icke stödberättigande kostnader eller räknefel har kunnat upptäckas och korrigeras, revisionsmyndigheternas revisionsarbete räcker inte till för

att få tillräckliga garantier vad gäller inlämnade deklARATIONER, kommissionens avdelningar har inte kunnat vidta tillräckliga åtgärder för att skydda unionens medel, på grundval av den information de mottagit.

Skadebegränsning: Kommissionens kontrollerar medlemsstaternas utgiftsredovisningar. Kommissionen gör en utvärdering av medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem, i synnerhet av det arbete som utförs och/eller som rapporterats av medlemsstaterna; betalningsavbrott och tillfälligt inställande av utbetalningar (genomförs av kommissionen).

Direkt förvaltning

Den del av EHFF som sköts genom direkt förvaltning kommer huvudsakligen att genomföras genom upphandling och bidrag. De viktigaste riskerna är följande:

(1) Utformningen av kravspecifikationerna/förslagsinfordringarna kan ha stora brister:

Skadebegränsning: lämpliga tillsynsåtgärder och införande av en ytterligare förhandskontroll.

(2) Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet/bästa förslaget är inte det som väljs ut:

Skadebegränsning: lämpliga tillsynsåtgärder och införande av en ytterligare förhandskontroll.

(3) Åtgärderna bidrar inte att uppfylla EHFF-målen:

Skadebegränsning: lämpliga tillsynsåtgärder och införande av en ytterligare förhandskontroll.

- 2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Delad förvaltning

Kontroller görs både på kommissions- och medlemsstatsnivå. Dessa kontroller definieras i förordningen om gemensamma bestämmelser.

GD MARE kvantifierar kostnaderna för de resurser och insatser som krävs för att utföra kontrollerna och uppskattar, i möjligaste mån, deras nytta uttryckt i den mängd fel och oriktigheter som kunnat förhindras, upptäckas och korrigeras genom kontrollerna.

Kostnaderna hänför sig till kommissionens årliga totala kostnader. De omfattar kommissionens utvärdering av medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem (inbegripet kommissionens efterhandsrevisioner) samt kostnader för den personal från kommissionen som utför kontroller under de olika utformnings-, genomförande- och övervakningsfaserna, samt kommissionens förhandskontroller av periodiska utgiftsdeklARATIONER (budgetförfarandet). För perioden 2014–2020 omfattar detta kommissionens kontroller i utnämningssprocessen (stickprov på nationella utnämningar).

Nytan hänför sig delvis till de korrigeringar som medlemsstaterna gör på kommissionens begäran till följd av dess revisionsarbete. I detta sammanhang bör det påpekas att finansiella korrigeringar inte utgör ett mål i sig. En minskande korrigeringsnivå genom åren skulle inte enbart vara ett resultat av kontrollernas

kvalitet och/eller kvantitet utan också återspegla en förbättring vad gäller sund ekonomisk förvaltning av programmet från medlemsstaternas sida. Dessutom finns det ett antal icke kvantifierbara fördelar med de kontroller som görs i de olika kontrollstadierna (bland annat förhandlingsförfarandena för programmen, som syftar till att säkerställa att de finansierade programmen bidrar till uppnåendet av de politiska målen, förvaltningen av programmen, som utförs av generaldirektoratets operativa enheter och den avskräckande effekten hos efterhandskontrollerna). Genom säkerställandet av att de tillämpliga reglerna följs i urvals-, genomförande- och övervakningsstadierna säkerställs också att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta.

Direkt förvaltning

Överväganden som liknar dem som gäller för direkt förvaltning gäller för delad förvaltning vid bedömningen av kostnader och nytta vad gäller kontrollerna inom denna förvaltningsmetod.

För utgifter inom direkt förvaltning kan nyttan i stor utsträckning inte kvantifieras. Eftersom det inte går att få en kvantitativ uppskattning av värdet av de fel som förhindras och upptäcks, är det inte heller möjligt att kvantifiera den åtföljande nyttan, utöver de belopp som återvunnits till följd av de utförda kontrollerna.

Sammanfattande slutsats

Syftet med kontrollerna är att hålla den förväntade felnivån under 2 %.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategin för bedrägeribekämpning.

GD MARE har utarbetat och genomfört en gemensam bedrägeribekämpningsstrategi (JAFS) tillsammans med GD REGIO och GD EMPL. Den utarbetades på grundval av den metod som tillhandahölls av Olaf och antogs 2015 för perioden 2015–2020. Genomförandet av JAFS granskas två gånger om året med rapportering till ledningen.

JAFS täcker hela bedrägeribekämpningscykeln: förebyggande, upptäckt, utredning och korrigerande åtgärder. Den har till syfte att förstärka befintliga åtgärder som införts för att skydda unionens finansiella intressen genom att stödja medlemsstaterna i deras insatser mot bedrägeri och stärka generaldirektoratets kapacitet att hantera bedrägerier, samt intensifiera samarbetet med Olaf. De kontroller som syftar till att förebygga och upptäcka bedrägerier är inte olika dem som ska säkerställa transaktionernas laglighet och korrekthet.

På samma sätt som den nuvarande programperioden omfattar kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, som ska träda i kraft 2020, krav om att medlemsstaterna ska ha infört effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning, med beaktande av identifierade risker.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Delad förvaltning

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer 3 Naturresurser och miljö	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredje-länder	i den mening som avses i artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	08 04 YY Främja hållbart och konkurrenskraftigt fiske och vattenbruk, balanserad territoriell utveckling för alla i de fiskeberoende områdena och främja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken /EHFF/	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Direkt förvaltning

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer 3 Naturresurser och miljö	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredje-länder	i den mening som avses i artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	08 01 ÅÅ – Administrativt tekniskt stöd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 YY Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser.	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 YY Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet.	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 YY Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen.	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 YY Stärka den internationella världshavsförvaltningen och	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

	möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner.					
3	08 04 YY Kommunikationsverksamhet	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 ÅÅ – Operativt tekniskt stöd	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Förteckningen över budgetposter i ovanstående tabell är preliminär och påverkar inte den kontoplan som kommissionen kommer att föreslå i samband med det årliga budgetförfarandet.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

[Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av **databladet för budgetuppgifter av administrativ natur** (andra dokumentet i bilagan till denna finansieringsöversikt), vilket ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.]

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	3 Rubrik Naturresurser och miljö
---	--------	----------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
Driftsanslag (uppdelade enligt de budgetrubriker som förtecknas under 3.1) ⁴⁰	Åtaganden	(1)	819,622	836,053	852,815	869,814	887,157	904,950	918,286		6 088,700
	Betalningar	(2)	2,956	58,546	87,366	296,509	472,539	552,388	960,586	3 657,807	6 088,700
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁴¹	Åtaganden = Betalningar	(3)	6,929	7,029	7,129	7,329	7,529	7,629	7,729		51,300
TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	826,551	843,082	859,944	877,143	894,686	912,579	926,015		6 140,000
	Betalningar	=2+3	9,885	65,575	94,495	303,838	480,068	560,017	968,315	3 657,807	6 140,000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	---	---------------------------

⁴⁰ Den del av programmet som ska förvaltas direkt av kommissionen kan delegeras till ett genomförandeorgan, beroende på resultatet av kostnadsnyttoanalysen och relaterade beslut som ska fattas. De relaterade administrativa anslag för programgenomförande i kommissionen och genomförandeorganet kommer att anpassas i enlighet med detta.

⁴¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696		74,872
Övriga administrativa utgifter		2,706	2,760	2,815	2,872	2,929	2,988	3,047		20,118
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	13,402	13,456	13,511	13,568	13,625	13,684	13,743		94,990

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALT anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	839,953	856,538	873,455	890,711	908,311	926,263	939,758		6 234,990
	Betalningar	23,287	79,031	108,006	317,406	493,693	573,701	982,058	3 657,8 07	6 234,990

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

3.2.2. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

- Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
----	------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	74,872
Övriga administrativa utgifter	2,706	2,760	2,815	2,872	2,929	2,988	3,047	20,118
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	13,402	13,456	13,511	13,568	13,625	13,684	13,743	94,990

Utanför RUBRIK 7⁴² i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	2,250	2,285	2,321	2,358	2,395	2,434	2,474	16,516
Övriga utgifter av administrativ natur ⁴³	4,679	4,744	4,808	4,971	5,133	5,195	5,255	34,784
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	6,929	7,029	7,129	7,329	7,529	7,629	7,729	51,300

TOTALT	20,331	20,485	20,640	20,896	21,154	21,312	21,472	146,290
---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁴² Administrativt tekniskt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

⁴³ Inbegriper belopp knutna till genomförandet av arvet efter EHFF 2014–2020 som för närvarande genomförs av Easme.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	66	66	66	66	66	66	66
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter⁴⁴: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	17	17	17	17	17	17	17
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ^{45*}	- vid huvudkontoret	14	14	14	14	14	14
	- vid delegationer	9	9	9	9	9	9
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	106	106	106	106	106	106	106

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

⁴⁴ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁴⁵ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. Bidrag från tredje part

- Förslaget/initiativet innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter.
- Förslaget/initiativet innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
 - Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁴⁶					För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	
		År N	År N+1	År N+2	År N+3			
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

[...]

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[...]

⁴⁶ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.